

پیام ۸ مارس،

تسویه حساب رادیکال و ریشه‌ای با تبعیض و ستم جنسی ۳

رفراندوم از نوع سوم و سیاست‌های ائتلافی راه کارگر

افراد وطیف‌هائی در درون جناح‌های رژیم نیز امتداد می‌یابد. این امتداد و امتزاج، بخشا برای راه کارگر مشکل ساز شده است. از آنجا که طیف وسیعی از جریان‌های بورژوازی و بورژوا- رفرمیست مثل سلطنت طلبان، جریان‌های بورژوازی جمهوری‌خواه، بخش‌هایی از اپوزیسیون قانونی یا نیمه قانونی رژیم، فراتر از این‌ها حتا بخش‌هایی ازدوم خردادیه‌نیز پشت شعار رفراندوم به صف شده‌اند، راه کارگر گاه می‌کوشد، خفت و خواری آمیختگی در سیاست با این طیف را توجیه کند و یا بعضا درصدد آن برمی‌آید تا صف خود را از صف این‌ها، به اصطلاح متمایز کند. برای اثبات این تمایز است که راه کارگر دوباره به فکر ابداع می‌افتد، یک رفراندوم ویژه و مخصوص به‌خودش را اختراع می‌کند، تا بگوید رفراندوم مورد نظر راه کارگر از این رفراندوم‌های معمولی نیست، از رفراندوم‌های مورد نظر اصلاح طلبان حکومتی نیست، از رفراندوم‌های مدل اپوز- یسیون که به جمهوری‌اسلامی جهت‌برگزاری رفراندوم توهم دارند نیست، رفراندوم مخصوص و نوع جدیدی است که مختص راه

اخیرادو تن‌ازنویسندگان راه کارگر (آقایان آرش کمانگر و محمد رضاشالگونی)، درمورد تاکتیک‌ها و سیاست‌های ائتلافی این جریان به اظهارنظر پرداخته‌اند و خط مشی سیاسی این جریان را توضیح داده‌اند. اظهارنظرها و ایده‌های اصلی این نویسندگان در حول و جوش تشریح و توضیح روش‌ها و سیاست‌های ائتلافی راه کارگر، اگرچه از لحاظ مضمون تازگی ندارد و تکرار حکایات پیشین است، اما از آنجا که در یک لحظه تاریخی حساس و مهم ولوتحت عنوان و به زبانی دیگر دارد تکرار و تاکید می‌شود، به ویژه از آنجا که طیف وسیعی از نیروهای اپوزیسیون و بخشا پوزیسیون رژیم، هم صدا با هم تبلیغات کرکننده وسیعی رادراین زمینه راه‌انداخته - اند، تا مل روی این صحبت‌ها و اظهار نظرها، به قضا و قضاوت ماهیت این سیاست‌ها و تاکتیک‌ها ضروریست. مدتی است که راه کارگر به طور پیوسته شعارهایی نظیر "رفراندوم" و "نافرمانی مدنی" را تبلیغ می‌کند. البته می‌دانیم که تبلیغ این شعارها و سیاست‌ها فقط به راه کارگر محدود و خلاصه نمی‌شود، بلکه یک سر مدافعین این شعارها تا رضا پهلوی و حتا

صفحه ۳

۲۵ سال انتشار بدون وقفه نشریه کار

نشریه کار با انتشار چهارصدمین شماره، به بیست و پنجمین سال حیات خود گام می‌نهد. در جنبش کمونیستی ایران نمی‌توان نشریه دیگری را جز کار، سراغ گرفت که در طول یک ربع قرن، بدون وقفه، منظم و مستمر انتشار یافته باشد. حتا سنگین‌ترین ضربات به سازمان در نیمه اول دهه ۶۰ و بحران‌هایی که سازمان ما در همان ایام با آنها روبرو بود، نتوانست انتشار نشریه کار را متوقف سازد.

این تداوم و استمرار انتشار کار، تحت هر شرایطی، مدیون تلاش، از خود گذشتگی و قهرمانی تمام اعضاء فعالین و هواداران سازمان و حمایت بی دریغ همه کسانیست که نشریه را با زتاب دهنده اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی و انسانی خود می‌دانند. در این استمرار انتشار نشریه کار، آن چه که حائز اهمیت جدی بوده و هست، مشی و مسیریست که کار در طول این سال‌ها در پیش گرفته و در خدمت اهداف سازمان و طبقه کارگر دنبال کرده است.

در این استمرار انتشار نشریه کار، آن چه که حائز اهمیت جدی بوده و هست، مشی و مسیریست که کار در طول این سال‌ها در پیش گرفته و در خدمت اهداف سازمان و طبقه کارگر دنبال کرده است. نشریه کار به عنوان ارگان سازمانی که هدف خود را سوسیالیسم و کمونیسم، اعلام کرده است، از همان نخستین شماره که در ۱۹ اسفند ۱۳۵۷ انتشار یافت براین نکته تاکید نهاد که در خدمت طبقه کارگر و اهداف و مطالبات این طبقه خواهد بود.

کارنامه نشریه کار، در این ۲۴ سالی که از عمرش گذشته است به وضوح نشان داده است که به این هدف کاملا وفادار مانده است. دفاع مستمر و پیگیر از مطالبات، مبارزات

صفحه ۲

گفتگوی نشریه کار با دو تن از اعضاء تحریریه نشریه کار

به مناسبت ۸ مارس، رقفا پروین نیک آئین و مژده فرهی

در این شماره گفتگو با رفیق مژده فرهی

ممکن بود، به سرانجام رسید. این مطالبات عمدتا کسب حقوق برابر با مردان در همان محدوده سرمایه‌داری بودند. مضمونخواست - ها و ترکیب اقشار ذینفع، شکل خاص مبارزاتی را با خود به همراه داشت. تلاش برای موارد فوق نه در قالب سازمان و گروه و تشکل که در قالب گروه‌های تحقیق جهت بررسی موارد تبعیض‌زا در مورد زنان بود. در واقع نخبگان در استخدام نهادها و

س- مبارزات زنان در اروپا، در دهه‌های آخرفرن گذشته، چه ویژگی‌هایی داشته است؟

ج - مبارزات زنان در بسیاری از کشورهای اروپایی طی دو دهه اخیر، پراکنده، موردی و کم دامنه بوده است. تلاش‌ها و مبارزاتی که حول کسب حقوق و آزادی‌های مدنی و فردی طی سالهای ۶۰ تا اواخر دهه ۷۰ قرن گذشته صورت گرفت، تا حدی که در چارچوب جوامع سرمایه‌داری

صفحه ۸

یک بررسی و تحلیل از جنبش کارگری در سال ۸۰

ضمیمه نشریه کار

در این شماره

اعدام انقلابیون

کرد را محکوم می‌کنیم ۲

جنبش ضد جنگ: مبارزه ادامه دارد! ۷

خلاصه ای از اطلاعیه‌ها

و بیانیه‌های سازمان ۷

اخباری از ایران ۲

اخبار کارگری جهان ۴

اخباری از ایران

* تجمع اعتراضی کارگران آذر شهید

کارفرمای شرکت آذر شهید ارومیه، تحت عنوان و بهانه کاهش هزینه های تولید، بیش از ۲۰۰ تن از کارگران این شرکت را اخراج کرد. در اعتراض به این اقدام ضد کارگری، دهها تن از کارگران، در محوطه اداره کل کار و امور اجتماعی دست به تجمع زدند و خواستار لغو حکم اخراج ها و بازگشت به کار شدند.

* ابعاد وحشتناک حوادث ناشی از کار

بنا به اطلاعاتی که در سایت ایسنا انتشار یافته است در سال ۸۰ در مجموع ۱۴ هزار و ۱۱۴ حادثه ناشی از کار به سازمان تامین اجتماعی گزارش شده است که ۱۰۲۲ مورد منجر به مرگ کارگران، ۱۵۹ مورد منجر به از کار افتادگی کامل و ۱۹۵ مورد از کار افتادگی جزئی و در ۹۲۲ مورد منجر به نقص عضو شده است. از مجموع حوادث ناشی از کار ۱۲ هزار و ۵۹۷ مورد در داخل محیط کار گاه و مابقی در خارج از محیط کارگاه اتفاق افتاده است. همچنین در ۳ هزار و ۶۰۳ مورد، انگشتان دست کارگران قطع شده یا آسیب جدی دیده است که بیش از نیمی از آنها در ساعات شب رخ داده است. آمار تامین اجتماعی همچنین حاکی از آن است که ۷۵ درصد حادثه دیدگان متاهل بوده و بیشترین حادثه دیدگان را کارگرانی که سن ۲۵ تا ۲۹ سال داشته اند، تشکیل می دهد. باید در نظر داشت که بسیاری از حوادث ناشی از کار ثبت نمی شود و اصولاً به گوش تامین اجتماعی هم نمی رسد. حتی دست اندرکاران و وابستگان به رژیم هم اعتراف می کنند که ابعاد حوادث ناگوار ناشی از کار فراتر از این ارقام است و در واقع دامنه وحشی گری سرمایه داری و فجایعی که سرمایه داران و مرتجعین هر ساله در ایران می آفرینند، از این هم هولناک تر است.

* تجمعات اعتراضی خانواده های زندانیان سیاسی

به دنبال ورود هیئتی از طرف کمیته حقوق بشر سازمان ملل به ایران و اقامت در هتل لاله تهران، شمار زیادی از اعضاء خانواده های زندانیان سیاسی در برابر این هتل دست به تجمع اعتراضی زدند. علی رغم استقرار نیروهای امنیتی و نظامی در محل، بستگان و خانواده های زندانیان سیاسی، در چند نوبت در برابر این هتل دست به تجمع زدند و خواستار آزادی زندانیان سیاسی شدند. برخی از این تجمعات به درگیری مردم با نیروهای انتظامی کشیده شد و شماری از اعتراض کنندگان بازداشت شدند.

* اعدام انقلابیون کرد را محکوم می کنیم!

سازمان آل کنعان یکی از مبارزین صفوف سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران - کومه له، که در مهر ماه سال گذشته، همراه با دهها تن از جوانان سنندج دستگیر شده بود، پس از مدت ها مقاومت و تحمل شکنجه در زندان، سرانجام صبحگاه روز ۳۰ بهمن، به دست مزدوران جمهوری اسلامی به جوخه اعدام سپرده شد.

همچنین مطابق اطلاعاتی دفتر نمایندگی کومه له در خارج کشور مورخ ۲/۳/۲۰۰۳ یکی از اعضای حزب کمونیست ایران و کومه له به نام محمد گلایی بعد از چهار سال زندان و شکنجه و مقاومت در برابر دژخیمان، سرانجام سحرگاه روز یکشنبه دوم مارس، در زندان مرکزی شهر سنندج به دست جلادان رژیم، به دار آویخته شد و بدین سان برگ های دیگری بر دفتر جنایات بی شمار و ضد بشری رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی افزوده شد.

سازمان فدائیان (اقلیت)، تمامی اقدامات سرکوبگرانه رژیم علیه مردم زحمتکش کردستان، همچنین اعدام این دو مبارز و انقلابی کرد را قویاً محکوم می کند. سازمان ما همچنین، جان باختن این مبارزین و انقلابیون را به تمامی بستگان و دوستان آنها، صمیمانه تسلیت می گوید و با آنان اظهار همدردی می کند.

* اعتصاب و تحصن دانشجویان

دانشجویان دانشگاه هنر اصفهان پس از دو ماه و بی پاسخ ماندن خواست های خویش، باردیگر دست به اعتصاب و تحصن زدند و خواستار برکناری رئیس این دانشگاه شدند. این دانشجویان که برای رسیدگی به مشکلات و حل نابسامانی های این دانشگاه از دی ماه دست به یک رشته اعتصاب و اعتراضات زده بودند، طی این دوره نه فقط به خواست های آنان رسیدگی نشد، بلکه به برکناری، اخراج و ممنوعیت ورود شماری از دانش-جویان و اساتید دانشگاه و نیز تشدید بیش از پیش فشار بر دانشجویان انجامید. دانش-جویان که رئیس دانشگاه را یکی از مسببین اصلی نابسامانی های این دانشگاه می دانند، با اعتصاب و اعتراض خویش که بیش از ۲۰ کانون و شورای صنفی دانشگاهی در آن شرکت دارند، خواستار برکناری رئیس دانشگاه شده و از وزیر علوم خواسته اند که به معضلات این دانشگاه رسیدگی کنند. به دنبال این مسئله، هیئتی از سوی وزارت علوم برای رسیدگی به مسئله اعزام شد. آخرین خبرها حاکی از آن است، بعد از آن که رئیس دانشگاه پذیرفته است روش برخورد خویش نسبت به دانشجویان و مسائل آنها را تغییر داده و اصلاح نماید، در سمت خویش ابقاء شده و دانشجویان به اعتصاب خویش پایان دادند.

پیام ۸ مارس، تسویه حساب رادیکال و ریشه‌ای با تبعیض و ستم جنسی

زنان ومردان زحمتکش و مبارز!

یکی از ننگین ترین صفحات تاریخ بشریت، از هنگام پیدایش جامعه طبقاتی تا به امروز، ستم، سرکوب و تبعیضی است که بر زنان اعمال شده است. همان مناسبات اجتماعی که جامعه را به طبقات فرادست و فرودست، حاکم و محکوم، ستمگر و ستمدیده تقسیم کرد، ستمی را به زنان نیز تحمیل نمود که قدمت آن گاه به چند هزار سال می‌رسد. این ستم که همراه با تنزل شأن انسانی زن به موقعیت یک برده خانگی و نابرابری و تبعیض برپایه جنسیت آغاز گردید، حکایت دیگری است از پیش تاریخ که هنوز مهر توحش بر پیشانی خود دارد. انسان، هرگز قادر نخواهد بود این مرحله از تاریخ را پشت سر بگذارد و تاریخ واقعا انسانی خود را آغاز نماید، مگر آن که با ستم و تبعیضی که بر پایه جنسیت شکل گرفته است، نیز تسویه حسابی رادیکال و همه جانبه داشته باشد این نیز ممکن نیست، مگر با نابودی آن مناسبات اجتماعی که به طبقات، ستم و استثمار شکل داد.

از همین روست که مبارزه برای رهایی زن از ستم جنسی با مبارزه علیه ستم طبقاتی به هم گره خورده است. برای نخستین بار در تاریخ بشریت، این زنان کارگر بودند که به یک جنبش توده‌ای علیه ستم و تبعیض و نابرابری جنسی. شکل دادند و شعارهای دستمزد برابر در مقابل کار برابر، حقوق برابر و حق رأی را به شعار میلیون‌ها زن در سراسر جهان تبدیل نمودند. این زنان سوسیالیست جهان بودند که ۸ مارس را به سمبل طغیان و اعتراض زنان علیه ستم و تبعیض و نابرابری تبدیل نمودند. از آن ایام تا به امروز، در نتیجه مبارزه مشترک جنبش کارگری و زنان زحمتکش، در برخی از کشورهای جهان، زنان توانسته‌اند به برابری حقوق دست یابند، این هرچند که خود دست آورد مهمی در مبارزه علیه ستم و تبعیض محسوب می‌گردد، معهذ این واقعیت نیز بیش از پیش آشکار شده است که با وجود نظام طبقاتی سرمایه داری نه نابودی قطعی ستم و تبعیض ممکن است و نه حصول به یک برابری واقعی.

البته هنوز بسیاری، کشورهایی که حتا این برابری قانونی و صوری را نیز به رسمیت نمی‌شناسند. بارزترین نمونه آن، منطقه خاور میانه واز جمله ایران است که زنان با بیرحمانه ترین ستم، تبعیض، سرکوب و نابرابری روبرو هستند. نیازی به ذکر نمونه‌های آن نیست، چرا که میلیون‌ها زن در ایران، همه روزه با وجوه مختلف این ستم و بیدادگری، در تمام جوانب زندگی خود روبرویند، یا آن دست به گریبانند و علیه آن مبارزه می‌کنند.

آن چه که باید بر آن تاکید نمود، نیاز به مبارزه‌ای متشکل و سازمانیافته و اتحاد با جنبش طبقاتی کارگران برای حصول به پیروزی است.

سازمان فدائیان (اقلیت) به عنوان سازمانی که علیه هرگونه ستم، تبعیض، نابرابری اجتماعی و سیاسی و استثمار مبارزه می‌کند، خواهان نابودی کامل و ریشه‌ای تبعیض و ستم جنسی از طریق یک انقلاب اجتماعی و دگرگونی سوسیالیستی تمام جامعه است.

در همین حال برقراری برابری کامل حقوق اجتماعی و سیاسی زن و مرد و ملغا ساختن تمام قوانین و مقررات ارتجاعی که رژیم ستمگر جمهوری اسلامی به زنان تحمیل نموده است، فوری ترین خواستی است که سازمان ما برای تحقق آن مبارزه می‌کند.

سازمان فدائیان (اقلیت) ۸ مارس، روز جهانی زن را به تمام زنان زحمتکش و ستمدیده و همه مردانی که برای الغاء ستم و تبعیض جنسی تلاش و مبارزه می‌کنند تبریک می‌گوید.

سازمان فدائیان (اقلیت) همه زنان زحمتکش، ستمدیده و مبارز را به اتحاد با طبقه کارگر و تشدید مبارزه برای سرنگونی هرچه فوری تر جمهوری اسلامی و استقرار یک حکومت شورایی فرامی‌خواند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۲ اسفند ۱۳۸۱

کار - نان - آزادی - حکومت شورایی

سرکوب دانشجویی تیر ماه ۷۸، شعار رفرا - ندوم به یکی از مطرح ترین تاکتیک های سیاسی تبدیل شده است، این را به طور کلی و عمومی نمی توان گفت. باید دید در نظر چه کسانی رفرا ندوم به یک تاکتیک مهم و مطرح، تبدیل شده است. دریافت این موضوع البته که مسئله پیچیده ای نیست و از روی همین گروهها و جریانات نام برده شده توسط نویسندگان راه کارگر نیز می توان به سادگی به این مسئله پی برد که این تاکتیک قبل از

خواستار گنجاندن پرسش های " ساختار شکنانه!" در طرح همه پرسش هستند (و این نکته مثبت و مهمی است)* ، اما این روایت نیز به این دلایل که اولاً رژیم آنقدر احمق نیست که تن به یک رفرا ندوم "ساختار شکن" بدهد و دوم این که اگر هم به فرض محال رفرا ندومی تدارک دیده شود، بدون آزادی فعالیت احزاب و کلا آزادی اندیشه، بیان، تجمع و تشکل، "دیناری ارزش ندارد" ظاهراً نفی می شود.

این که نویسندگان راه کارگر می گوید بعد از

از صفحه ۱ رفرا ندوم از نوع سوم و سیاست های ائتلافی راه کارگر

کارگر است، رفرا ندوم از نوع سوم است. و از اینجاست که در صد آن بر می آید که این نوع خاص از رفرا ندوم و تفاوت آن با سایر رفرا ندومها را توضیح دهیم! اما درست در توضیح این تمایز و تفاوت ابداع جدید است که بند را آب می دهد و نه فقط گیجی و آشفته فکری راه کارگر، بلکه از مضمون واحد و یگانه، شعارها و سیاست های خویش با طیف یاد شده پرده بر می دارد.

آقای "آرش کمانگر" از نویسندگان راه کارگر در مطلبی تحت عنوان "سه روایت از شعار رفرا ندوم!" که در سایت این سازمان انتشار یافته است، با ارائه توضیحاتی پیرامون "روایت" اصلاح طلبان حکومتی از "رفرا ندوم" و نیز توضیحات دیگری درباره "روایت" بخشی از اپوزیسیون که با اصلاح طلبان حکومتی "مرزبندی" کرده اند ایضا از "رفرا ندوم" می گوید "روایت" مستقلی جدا از این "روایت" ها از رفرا ندوم ارائه کند و این طور وانمود کند که "روایت" راه کارگر از رفرا ندوم، یعنی روایت از نوع سوم، روایت جدیدی است که از روایت اول و دوم متمایز و حتا با آنها متضاد است!

در توجیه اتخاذ این سیاست رفرمیستی ببینیم آقای کمانگر نویسنده راه کارگر چه می گوید. ایشان مدعی است که شعار "رفرا ندوم" بعد از سرکوب دانشجویی تیرماه ۷۸ به یکی از "مطرح ترین تاکتیک های" سیاسی و توده ای تبدیل شده است. به طوری که "در حال حاضر هم بخشی از چپ انقلابی مدافع سرنگونی، هم بخشی از جمهوری خواهان، هم بخشی از جبهه دوم خرداد و مدافعان آنها در بیرون از حاکمیت و هم بخشی از سلطنت طلبان به درجات متفاوت آن را طرح و تبلیغ می کنند." آنگاه درباره "تعابیر" و "روایت" های متفاوت از رفرا ندوم چنین می گوید "بخشی از اصلاح طلبان حکومتی و مدافعان رفرمیست آنها ... پنهان نمی کنند که راه کار رفرا ندوم، به عنوان گزینه نهایی آنها مطرح است و نه گزینه ای فوری"، ثانياً این ها به یک "همه پرسش قانونی" معتقدند و نه یک "رفرا ندوم ساختار شکن"؟! "نهایت و سقف" ایشان برای همه پرسش شامل موارد جزئی می شود و "قرار نیست مسائلی نظیر جمهوری اسلامی واصل ولایت فقیه یا تلفیق دین و دولت آری یا نه؟ به رای عمومی گذاشته شود!" این روایت از رفرا ندوم، به همین دلایل یعنی چون به عنوان گزینه ای فوری مطرح نمی شود، چون مبتنی بر یک "همه پرسش قانونی" و در مورد مسائل جزئی است نه مواردی چون اصل ولایت فقیه یا تلفیق دین و دولت آری یا نه؟ نفی می شود. آقای کمانگر در توضیح روایت دوم می گوید "اما بخشی از طرفداران رفرا - ندوم در طیف اپوزیسیون را کسانی تشکیل می دهند که اگر چه در مرزبندی با اصلاح طلبان حکومتی و مدافعین آنها در بیرون

اخبار کارگری جهان

* اعتصاب کارگران راه آهن

بیش از ۱۶۰ هزار کارگر راه آهن در آلمان باید شرایط کار و دستمزد خود را از طریق قرار دادهای دستجمعی با کارفرما تعیین نمایند. خواست کارگران افزایش دستمزدها در سراسر آلمان به میزان ۵ درصد، پرداخت حقوق برابر به کارگران غرب و شرق آلمان و بالاخره اعتبار این قرارداد به مدت یک سال می‌باشد. در مقابل اما نمایندگان کارفرما صحبت از قراردادهای دستجمعی ۳ ساله کرده، دستمزدها متناسب با نرخ تورم و برحسب مناطق مختلف جغرافیایی تعیین کرده و هیچ صحبتی هم از برابری حقوق کارگران بخش شرقی و غربی آلمان به میان نمی‌آورند. این اختلافات در گام نخست اعتصاب بخشی از کارگران راه آهن در منطقه غرب این کشور در شهرهای کلن و دوسلدورف را به همراه داشت. ده‌ها نفر از کارگران راه آهن در این شهرها روز اول ماه مارس دست به یک اعتصاب چند ساعته زدند. با این اعتصاب حرکت بیش از ۳۰ قطار مسافربری مختل شد و صدها نفر مسافر در ایستگاهها به انتظار حرکت قطار ماندند. کارگران اعلام نمودند که تنها با به کارگیری سلاح اعتصاب قصد دارند که کارفرما را به عقب نشینی وادار کنند. در همین رابطه روز ۴ مارس کارگران منطقه برلین نیز دست به اعتصاب زدند.

* انگلستان:

پیروزی کارگران، پایان اعتصاب

روز ۲۱ فوریه رانندگان قطار در بخش شمال انگلستان با افزایش دستمزدها به میزان ۴ درصد موافقت کردند. پس از خصوصی سازی خدمات راه آهن در بخش شمال انگلستان، شرکت Arriva فشار زیادی را به کارگران وارد آورده و در تلاش بود که خدمات راه آهن را با حداقل قیمت انجام دهد. اما با افزایش مقاومت کارگران این اقدامات به نتیجه نرسید و در مقابل مقامات این شرکت شاهد برپایی بیش از ۲۵ اعتصاب ۲۴ ساعته در طول سال ۲۰۰۲ بودند. کارگران خواهان افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کار بودند و عزم جزم کرده بودند که به هر قیمتی که شده مدیران شرکت Arriva را وادار به عقب نشینی نمایند. در اوایل ماه ژانویه سال جاری رانندگان راه آهن اعلام نمودند که در سال جدید به جای اعتصابات یک روزه، کارها را به مدت یک هفته تعطیل خواهند نمود. افزایش نارضایتی در میان کارگران کاملا محسوس بود و به این ترتیب صاحبان Arriva تنها راه چاره را در عقب نشینی دیدند و با افزایش دستمزدها به میزان ۴ درصد موافقت نمودند. هرچند کارگران بیش از این خواستار افزایش دستمزد های خود

بودند، اما همین عقب نشینی نیز حاکی از پیروزی کارگران بود.

* اعتصاب کارگران رومانی

روز ۲۱ فوریه، بیش از ۵ هزار نفر از کارگران کارخانه اتومبیل سازی Dacia واقع در شهر بخارست دست به یک اعتصاب نامحدود زدند. این اعتراض برای افزایش دستمزدها انجام گرفت. مدیران کارخانه به سرعت این حرکت کارگران را غیر قانونی اعلام کرده و از مقامات پلیس خواستند که برای مقابله با کارگران اعتصابی هرچه زودتر وارد عمل شوند. این اقدام خشم کارگران را برانگیخت و آنان این بار دست به اشغال کامل این کارخانه زده و خواهان حضور مدیران در مجمع عمومی خود شدند. کارگران اعتصابی اعلام نمودند که با دستمزدها ماهانه معادل ۱۳۰ دلار قادر به ادامه زندگی نبوده و تنها چاره مدیریت افزایش دستمزد کارگران متناسب با نرخ تورم است. در همین حال و در ۱۰۰ کیلومتری بخارست، بیش از ۱۶ هزار کارگر کارخانه فلز سازی Pitesti نیز دست از کار کشیدند و اعلام نمودند که تا افزایش دستمزدهای خود به میزان ۲۰ درصد، به سر کار باز نخواهند گشت. در مناطق دیگر رومانی نیز هزاران کارگر در همبستگی با این اعتصابیون دست از کار کشیدند.

* اعتصابات پی در پی

کارکنان آتش نشانی در بریتانیا

کارکنان آتش نشانی متشکل در اتحادیه FBU، درآمد اعتصابات خویش برای افزایش دستمزدها، در روزهای ۲۱، ۲۸، ۲۹ و ۳۰ ژانویه نیز مجددا دست به اعتصاب های ۲۴ ساعته و ۴۸ ساعته زدند.

پس از این اعتصابات، دولت شدیداً تحت فشار قرار گرفت. در برابر خواست مامورین آتش نشانی و برای تهدید و تحت فشار گذاشتن اعتصاب کنندگان، چنین عنوان کرد که به زودی لایحه قانون خدمات آتش نشانی سال ۱۹۶۷ را که در سال ۱۹۵۹ ملغاشده بود برای تصویب به مجلس ارائه خواهد کرد. این قانون به دولت اجازه می دهد که دستمزد و شرایط کار در خدمات آتش نشانی را خود تعیین و دیکته کند، استفاده از وسایل و امکانات خدمات آتش نشانی را به کنترل خود درآورد و اهداف آن را نیز تعیین کند. همزمان روزنامه های راستگرا نیز تبلیغات زیادی علیه اعتصابیون راه انداختند و در مورد زندگی خصوصی سردبیر اتحادیه FBU، به لجن پراکنی پرداختند. مجموع این اظهارات و اقدامات، عکس العمل سریع تمامی اتحادیه های کارگری و کنگره اتحادیه های کارگری بریتانیا را در پی داشت. آنها جملگی ضمن محکوم کردن اظهارات یادشده، از اتحادیه کارکنان آتش نشانی پشتیبانی کردند. در عین حال روز دوشنبه اول فوریه قبل از شروع سومین اعتصاب ۴۸ ساعته کارکنان آتش

نشانی در سال جدید، در اکثر شهرهای بزرگ انگلستان، اسکاتلند و ولز، اعضا اتحادیه های کارگری و اتحادیه FBU، به تظاهرات و گردهم آیی پرداختند و ضمن محکوم کردن اظهارات یادشده به مخالفت با جنگ و حمله نظامی علیه عراق پرداختند. سرانجام پس از پایان اعتصاب کارکنان آتش نشانی در روز دوشنبه سوم فوریه، معاون نخست وزیر مجبور شد به مذاکره با اتحادیه FBU، در مورد چگونگی افزایش دستمزدها تن بدهد.

* ادامه اعتصاب معلمان در گواتمالا

از روز ۲۰ ژانویه بیش از ۶۰ هزار نفر از معلمان سراسر گواتمالا در اعتصاب به سر می برند. این اعتصاب در اعتراض به پائین بودن حقوق ها و شرایط اسفبار مدارس این کشور آغاز شده و تاکنون مذاکرات نمایندگان و مقامات دولت به نتیجه نرسیده است. اما در این مدت معلمان اعتصابی بیکارننشسته و با دست زدن به حرکات اعتراضی مختلف، افکار عمومی را، که دولت این کشور تلاش دارد با استفاده از ماشین تبلیغاتی خود علیه اعتصابیون تحریک کند، متوجه دلایل اعتصاب خود نموده و در ضمن به مقامات دولت یاد آوری کرده اند که معلمان مبارزه و مطالبات خود را فراموش نکرده و تا تحقق این مطالبات خبری از کار نخواهد بود. در همین راستا روز ۲۵ فوریه چند فرودگاه و بندر این کشور شاهد دوردیگری از مبارزات معلمان اعتصابی بود. از نخستین ساعات بامداد این روز، هزاران معلم اعتصابی راههای ورود به فرودگاه های این کشور را مسدود نمودند و هم زمان با این حرکت، بخش دیگری از اعتصابیون تمام راه های ورودی به چند بندر مهم این کشور را مسدود نمودند. هم زمان با این حرکت، نمایندگان اعتصابیون به مذاکرات خود با مقامات دولت ادامه داده و تهدیدات مکرر این مقامات مبنی بر توقف این حرکت اعتراضی نیز نتوانست خللی در عزم جزم اعتصابیون وارد آورد. سرانجام پس از چند ساعت و به کمک ماموران سرکوبگر پلیس و ارتش، اعتصابیون فرودگاه های کشور راترک نمودند و جاده های مسدود شده ای که به بنادر این کشور ختم می شد مجددا باز شد. به رغم تمام این تشبثات، مبارزات معلمان تا رسیدن به خواسته های خود ادامه خواهد یافت. این نکته ای بود که اعتصابیون قبل از ترک محل فرودگاه بین المللی این کشور در شهر گواتمالا سیتی اعلام نمودند.

کمک های مالی رسیده

هلند

رفیق صفایی فراهانی ۵۰ یورو

ایران

بهرروز آقا ۱۹۶ ۲۰ یورو

رفراندوم از نوع سوم و سیاست‌های ائتلافی راه کارگر

همه توسط نیروهایی که خواستار حفظ نظم موجود و مخالف انقلاب و دگرگونی‌های اساسی هستند مطرح می‌شود. اگر در داخل کشور هم جریان‌ها و محافل چون دفتر تحکیم وحدت و جریان حشمت الله طبرزدی سعی می‌کنند این شعار را، شعار مردم جلوه بدهند، اما در واقعیت امر چنین نیست و این مسئله ربطی به توده مردمی که جز با انقلاب و دگرگونی‌های اساسی، هیچ بهبود اساسی در وضعیت آنها ایجاد نمی‌شود، ندارد. بنابراین شعار رفراندوم - دوم ربطی به نیروهای چپ انقلابی ندارد. این که به گفته نویسنده "بخشی از چپ انقلابی مدافع سرنگونی" - که مقصود راه کارگر است - نیز در حال حاضر به مدافعین این تاکتیک پیوسته است، بدیهی است که این موضوع بسی مایه تاسف است و البته که چپ بودن و انقلابی بودن راه کارگر رانیز زیر سوال می‌برد. اما از این مسئله که بگذریم هر خواننده ای بعد از مطالعه این توضیحات مفصل و طولانی آقای نویسنده در مورد دو گرایش و دو "روایت" از رفراندوم منتظر است ببیند در "رفراندوم" مورد نظر راه کارگر قرار است کدام خواست مهم، غیرجریبی، "ساختار شکنانه" یا امثال آن و چگونه به "همه پرسى قانونی" یا غیر قانونی؟! گذاشته شود! بهر حال ایشان در توضیح روایت سوم یعنی "روایت" راه کارگر از رفراندوم می‌گوید "این گرایش (یعنی راه کارگر) هدف خود از طرح شعار "رفراندوم - دوم" را صرفاً پیشبرد یک تاکتیک بسیج گرایانه با هدف ارتقاء سطح جنبش در خارج نمودن بیشتر آن از محدوده اصلاح طلبان حکومتی و نزدیک کردن آن به "نقطه جوش" یعنی سرنگونی رژیم می‌داند!

پس از این قرار معلوم، تمام تلاش راه کارگر این است که شعار رفراندوم را از محدوده اصلاح طلبان حکومتی خارج سازد! اما خارج ساختن شعار رفراندوم از محدوده اصلاح طلبان حکومتی یعنی چه؟ اگر قرار است رفراندوم از محدوده اصلاح طلبان حکومتی و سفان آنها یعنی همه پرسى قانونی در مورد خواست های جزیی فزاتر برود، چگونه این امر مهم باید اتفاق بیافتد؟ راه کارگر به جای "همه پرسى قانونی" و طرح خواست‌های جزیی که "اصلاح طلبان حکومتی" مطرح می‌کنند، چه روش و چه خواسته‌هایی را مطرح می‌کند و این خواست‌ها را چگونه می‌خواهد عملی کند؟ فرض کنیم راه کارگر واقعا می‌خواهد مردم را بسیج کند، و باز فرض کنیم که مردم هم بخواهند حول شعار رفراندوم راه کارگر مجتمع شوند. حال اگر مردم از راه کارگر بپرسند برای چه می‌خواهید "رفراندوم" برگزار کنید و چگونه می‌خواهید برگزار کنید؟ راه کارگر چه پاسخی می‌دهد؟ راه کارگر از پاسخ صریح به این مسئله طفره می‌رود و فقط به این اکتفا می‌کند که بگوید طرفدار رفراندوم است و می‌خواهد مردم را بسیج کند! آخر مردم حول شعار رفراندوم برای رفراندوم که بسیج نمی‌شوند! راه کارگر می‌گوید از طریق شعار رفراندوم می‌خواهد "جنبش" را "ارتقاء" دهد. و آن را به "نقطه جوش" یعنی سرنگونی برساند!؟

این یعنی چه؟ آیا منظور راه کارگر این است که باید "سرنگونی رژیم آری یا نه؟" به همه پرسى گذاشته شود؟ آیا منظور این است که مردم آنقدر باید شعار رفراندوم رفراندوم را تکرار کنند تا "جنبش" - کدام جنبش - این هم بماند - به "نقطه جوش" (۴) برسد و رژیم سرنگون شود؟ حقیقتاً استدلال آقایان راه کارگری درتوسل به شعار رفراندوم آنقدر سطحی، بی پایه و مهمل است که انسان می‌ماند در برابر آن چه بگوید! راه کارگر می‌گوید از آنجا که توازن قوا میان بالایی‌ها و پائینی‌ها هنوز به نفع مردم نیست و بخش‌های وسیعی از توده‌ها وارد عرصه پیکار سیاسی نشده‌اند و "توده‌های درگیر در جنبش" هنوز قادر نیستند مستقیماً سرنگونی رژیم و رژیم‌گویی تخت ولایت فقیه را فریاد بزنند، لذا به تاکتیک رفراندوم نیاز دارند. چرا که این شعار اولاً تحت شرایط و آرایش قوای سیاسی موجود "امکان پذیر" است، "را در بر بدون آن که" سرکوب بیش از حد "را در بر داشته باشد" همان معنای نخواستن رژیم (یعنی سرنگونی رژیم) را به ذهن متبادر می‌کند! آنگاه راه کارگر اضافه می‌کند که بدین طریق شعار رفراندوم "مرز جنبش" با استحاله چپ‌ها را حفظ می‌کند و به آنها و پایه‌های آنها فشار می‌آورد که توده‌ها به کمتر از "دمکراسی لائیک" راضی نیستند! این "تمام استدلالی است که نویسنده راه کارگر در توجیه روی آوری این سازمان به شعار رفراندوم ارائه می‌دهد. در توجیه تراشی برای سیاست‌های راست روانه، ماستمالی کردن قضایا و طفره روی‌ارگفتار صریح، راه کارگر البته ید طولایی دارد، اما باید اعتراف کرد که نویسنده جدید راه کارگر در این زمینه حقیقتاً سنگ تمام گذاشته و برای راه کارگر رکورد تازه ای کسب نموده است. اولاً آنچه را که نویسنده راه کارگر در مورد "توازن قوا" بهم می‌بافد، به کلی پرت و نا دقیق است. امروز برهر کسی که مسائل ایران را دنبال می‌کند، این مسئله نیز روشن است که رژیم جمهوری اسلامی بایک بحران عمیق سیاسی و اقتصادی روبروست. شکست قطعی و مقتضانه پروژه اصلاحات، پروژه‌ای که بورژوازی برای مقابله با بحران با تمام نیرو از آن حمایت می‌کرد تا نظام حاکم را از گردن انقلابی که بر متن این بحران در حال تکوین بوده است نجات دهد، حتا عقب‌افتاده‌ترین بخش‌های مردم را که زمانی با توهم دنبال خاتمی راه افتاده بودند، بیدار کرده است. توده‌های وسیع تری به عرصه مبارزه سیاسی و مخالفت‌علنی با رژیم روی آورده‌اند. وضعیت رژیم به جایی رسیده است که کمتر کسی از امکان بقاء و دوام آن صحبت می‌کند. علاوه بر تشدید بیش از پیش بحران سیاسی و اقتصادی، رویدادهای منطقه و عوایدی که این رویدادها می‌تواند برای جمهوری اسلامی در برداشته باشد، چشم انداز دوام و بقاء رژیمی را که پیش بطلب‌گور رسیده است به کلی تیره و تار ساخته است. توازن قوا برخلاف نظر نویسنده راه کارگر، از قضا نه به نفع "بالایی‌ها" که دقیقاً به زیان آنها بهم‌خورده

است. به جرات می‌توان گفت که جمهوری اسلامی امروز یکی از ضعیف‌ترین و شکننده ترین مراحل حیات خویش را می‌گذراند. نه فقط تجربه مبارزات روزمره، به طور غریبی مردم را به روی‌آوری به تاکتیک‌های انقلابی معطوف به سرنگونی رژیم می‌کشد، بلکه مستقل از اراده و تلاش این یا آن قلم زن وایدئولوگ بورژوازی، برای این بحران که مدام ژرف تر و عمیق تر شده است، مفری جز انقلاب موجود نیست. و این همان چیزی است که حتا سران رژیم نیز تحت عنوان "انفجار بزرگ اجتماعی" بارها هراس خویش را از آن و نزدیک تر شدن آن اعلام داشته‌اند و سهمگین بودن آن را هشدار داده‌اند و صد البته که برای پیش گیری و مقابله با آن، به هرتلاشی دست زده‌اند. مگر خود همین شعار "رفراندوم" که علاوه بر گروه بندی‌های بورژوا-رفرمیستی ایوب‌پسیون که آن را علم کرده‌اند، افراد و گرایشاتی از درون رژیم نیز از آن حمایت می‌کنند در زمره همین تلاش‌ها و برای جلوگیری از سرنگونی انقلابی رژیم نیست؟ روشن است که "استدلال"‌های نادرست راه کارگر که فقط برای توجیه اتخاذ یک تاکتیک و سیاست بورژوا-رفرمیستی ارائه می‌شود، هیچکس را قانع نمی‌کند. راه کارگر زمانی از قدر قدرتی بالایی‌ها و تلوپا آماده نبودن شرایط سرنگونی صحبت می‌کند و می‌خواهد این مسئله را به تاخیر اندازد که سرنگونی جمهوری اسلامی به یک خواست عمومی و یک نیاز مبرم و فوری تحولات اجتماعی تبدیل شده است.

راه کارگر شعار سرنگونی نمی‌دهد چون رژیم، سرنگونی طلبان را "بیش از حد" سرکوب می‌کند. ولی می‌خواهد شعاری بدهد که "امکان پذیر" باشد همان معنای سرنگونی راهم داشته باشد و در عین حال "سرکوب بیش از حد" را هم در پی نداشته باشد!

به این می‌گویند شاهکار سیاسی. این حضرات که در تعقیب اکونومیسم دیر پای خود دوباره به یاد "وسایل ممکن" و "مبارزه ممکن" افتاده‌اند، با این شترسواری دولا دولا، خود را عاقد ایستادگی می‌زنند و حرف دل خود را صریح نمی‌گویند. آخر در کدام فرهنگ لغت سیاسی، رفراندوم در تحت حاکمیت یک رژیم سیاسی سرکوبگر که همه ارگان‌های اجرایی، قانونی و دستگاه‌های تبلیغاتی را در دست دارد و ذره ای از آزادی‌های سیاسی در آن دیده نمی‌شود، اولاً معنا دارد و از آن مهم تر معنای سرنگونی همان رژیم را می‌دهد؟ راه کارگر خواه به این مسئله اعتراف بکند خواه نکند، هر کس این را می‌فهمد وقتی که او شعار رفراندوم را به جای انقلاب گذاشته است، در عمل طرح شعار سرنگونی را هم از موضوعیت انداخته است و دیگر به آن نیازی ندارد.

در توجیه شعار رفراندوم، نویسنده راه کارگر می‌گوید، هنوز بخش‌های وسیعی از توده مردم وارد عرصه پیکار مستقیم نشده‌اند و هنوز قادر نیستند سرنگونی رژیم ولایت فقیه را "فریاد بزنند"!

البته ما متوجه نشدیم که منظور ایشان از این که مردم قادر نیستند "فریاد بزنند" چیست؟ اگر منظور این است که مردم شعار

گفتگو با رفیق مژده فرهی

س- چه برنامه‌هایی برای ۸ مارس در دست تدارک است؟

ج- امسال باتوجه به احتمال جنگ علیه عراق، در اکثر مراسم در کشورهای اروپایی و شمال آفریقا، سازمان‌های زنان چپ تلاش دارند، روز ۸ مارس را به روز مخالفت با جنگ تبدیل کنند. در برخی از شهرهای کانادا از ۱ تا ۸ مارس، یک هفته به این موضوع اختصاص داده شده است. در اروپا (فرانسه، اسپانیا، ترکیه و...) با برگزاری تظاهرات ضد جنگ، روز ۸ مارس را قرار است برگزار نمایند. در هند جایی که ۴۵۰ گروه زنان به "فوروم اجتماعی جهانی" (WSF) پیوسته اند و اصرار بر جهانی شدن مبارزه علیه ستم و تبعیض دارند، در شهرهای مختلف، ۸ مارس را با عنوان "نه به جنگ" برگزار می‌کنند. در فلسطین و مناطق اشغالی، کمپین زنان علیه جنگ و کشتار ماهی است به فعالیت خود ادامه می‌دهد. در شرق اروپا، حتی ماهها قبل از ۸ مارس سازمانهای زنان با برگزاری آکسیون، تظاهرات، میتینگ به مخالفت با جنگ برخاسته اند و فعال تر از غرب اروپا و شمال آفریقا، در این عرصه تلاش کرده‌اند.

س- گروه‌های زنان در شرق اروپا چه وضعیتی دارند؟ چه موضوعاتی در دستور کار آنهاست؟

ج- زنان در کشورهای شرق اروپا که سابقا به بلوک شرق موسوم بودند به لحاظ اجتماعی، وضعیت متفاوتی دارند. در بلوک شرق، درجه تحصیلات زنان و میزان اشتغالشان در مقایسه با کشورهای اروپا بالاتر بود و به لحاظ اجتماعی، موقعیت برتری نسبت به جوامع سرمایه‌داری دارا بودند. فروپاشی بلوک شرق و بحران اقتصادی حاصل از آن موجب کاهش اشتغال، تنزل سطح دستمزدها، افزایش بیکاری، فقر و فحشا شده است. در این کشورها - ها، نسلی که دوران قیل و بعد از فروپاشی را تجربه کرده‌است، به مبارزه‌ای جدی علیه توهومات و وعده‌های واهی سرمایه‌داری برخاسته‌است. این گرایش عمدتاً در چارچوب سازمان‌های مستقل زنان (مستقل از دولت) فعالیت می‌کنند. به طور مثال در تابستان سال جاری، ۲۱ سازمان زنان از ۱۴ کشور از شرق اروپا به بررسی پی آمدهای تحولات دهه قبل خواهند پرداخت. در تزه‌های پیش‌کنگره، مباحثی منتشر شده که سخن رانان به وضعیت اقتصادی - اجتماعی زنان در قبل از فروپاشی پرداخته و وعده و وعیدهای سرمایه‌داری را نقد و افشاء می‌کنند. در این کشورها از دست دادن برخی حقوق، زنان را مصمم‌تر به مبارزه می‌کنند و طبیعی است که در این مسیر تعابیر و برداشت‌های متعدد و متفاوت از جنبش زنان، فمینیسم و... موجود باشد. اخیراً مقاله‌ای حاوی مصاحبه با ۱۰۰ دختر وزن جوان کروات منتشر شده‌است. نویسنده در گفتگوی خود با نسل جوان در "کرواسی" به ارائه تعابیر آنان از فمینیسم می‌پردازد. جمع‌بندی این مقاله این است که اکثر مصاحبه‌شوندگان، ابتدا برابری و رهایی اقتصادی را طالبند و پس از آن خواهان تدقیق حقوق و آزادیهای فردی‌اند. نتیجه دیگر مقاله این است که اکثریت نمی‌خواهند خود را فمینیست بنامند چرا که آن واژه را محدود و کم دامنه ارزیابی می‌کنند.

نویسنده همچنین واژه "فمینیسم رادیکال" را به بحث گذارده و جویایی نظر مصاحبه‌شوندگان شده‌است (این واژه در اروپا و آمریکای شمالی به گرایشی درون فمینیست‌ها اطلاق می‌شد که رهایی زن را به رهایی در حیثه و قلمرو زندگی فردی منوط می‌دانستند. این گرایش خصوصاً در اروپا و به ویژه در هلند طی سال‌های اواخر دهه ۷۰ قرن گذشته بدانجا انجامید که بسیاری از فعالین زن برای "رهای خود" هرگونه رابطه با مردان را مردود دانستند و همجنس‌گرایی را انتخاب نمودند.) از نظر مصاحبه‌شوندگان کروات، "فمینیسم رادیکال"، آن گرایشی است که به طور قطعی و ریشه‌ای مشکلات زنان را مد نظر قرار دهد و جهت مبارزه با آن گام بردارد. این موارد نشان می‌دهد که مبارزات زنان تعریف و تعابیر متأثر از شرایط و وضعیت اقتصادی، اجتماعی آنان است. البته به موازات این مسئله، در همین کشورها شاهد تلاش‌های بین‌المللی برای جهت دادن و کانالیزه کردن مبارزات زنان به سمت و سوی لیبرالی نیز هستیم. یکی از این تلاش‌ها، ایجاد "انستیتوی جامعه باز" (OSI) در کلیه کشورهای سابق بلوک شرق است. میلپارد آمریکایی‌آقای جورج سوروس که سالانه ۱۵۰ میلیون دلار از سودهای حاصله را به "سازمان‌های خیریه" اختصاص می‌دهد، از سال ۹۵ به بعد در این عرصه فعال است. جورج سوروس از هواخواهان "دمکرات‌ها" در آمریکا است که معتقد است که بیش از پیش باید به سرمایه‌گذاری در حیثه "معنوی" در سایر کشورها پرداخت. از نظر وی تحت عنوان شعار "جامعه باز" و "جامعه مدنی" می‌توان به این امر همت گماشت. "زنان" یکی از این عرصه‌هاست. وی با گشایش شعبات "انستیتوهای جامعه باز" در این کشورها، استخدام نیروهای محلی و تعیین خط مشی سیاسی حاکم بر فعالیت و عمل کرد این نهادها به تضعیف سازمان‌ها و گروه‌های غیردولتی زنان در این کشورها می‌پردازد. شرکت در دوره‌های آموزشی، بورسیه برای تحصیل در آمریکا، پرداخت هزینه سفرهای داخلی و خارجی تنها در ازای تن دادن به شرایط مطروحه ممکن می‌گردد. عدم عضویت در احزاب کمونیست، اعتقاد به "مبانی جامعه مدنی" از جمله پیش شرط‌های سیاسی این موسسه می‌باشد. طبیعی است مجموعه خدمات آموزشی فوق برای نسل کم‌تجربه در کشورهای بلوک شرق جذابیت فراوانی دارد. لذا بخش عمده فعالیت سازمان‌های زنان مستقل (غیر دولتی) متوجه توضیح و افشاء این تلاش‌ها و جلب‌باین زنان به سوی سازمان‌های غیر وابسته به ارگان‌ها و نهادهای مالی است. در فوریه سال جاری دفتر مرکزی OSI (در نیویورک) مجبور به انحلال چهار شعبه از "انستیتوی جامعه باز" شد. علت این امر "درگیری‌های محلی" اعلام شد. منظور از این درگیری‌ها، عدم موافقت نیروهای مجری در این موسسه با دفتر مرکزی در نیویورک بود.

س- ارتباط بین این سازمان‌های غیردولتی در شرق اروپا با غرب اروپا چگونه است؟

ج- این سازمان‌ها به منظور تامین امکانات مالی، تدارکاتی با موسسات غیر دولتی شمال آمریکا و غرب اروپا ارتباط و تماس دارند. حتی گاهی پروژه‌های مشترک

صفحه ۷

رفراندم از نوع سوم و

سیاست‌های ائتلافی راه کارگر

مرگ بر جمهوری اسلامی و مرگ بر ولایت فقیه بدهند که در بسیاری از تظاهرات و راه‌پیمایی‌ها، مردم شعارهایی باین مضمون را با صدای بلند تکرار کرده‌اند. مع هذا ولو آن که مردم این‌ها را با صدای بلند هم "فریاد نرزه" باشند مگر در صد ها و هزارها اقدام اعتراضی توده‌ای طی این سالهای سیاه و پر نکبت حکومت اسلامی، روشن نشده است که اکثریت عظیم مردم ایران خواهان برچیدن بساط ولایت فقیه و جمهوری اسلامی‌اند؟ اصلاً فرض کنیم راه‌کارگردرست می‌گوید و مردم هنوز وارد عرصه پیکار سیاسی نشده‌اند و به مرحله‌ای که خواهان سرنگونی رژیم باشند نرسیده‌اند! حال در برابر این مسئله چه باید کرد؟ آیا جریان‌های سیاسی چپ و انقلابی باید تاکتیک - ها و سیاست‌هایی اتخاذ کنند که منطبق بر استراتژی انقلاب و دگرگونی‌های اساسی باشد و کمک کند تا توده‌های مردم در این راستا به عرصه پیکار سیاسی گشایند؟ یا باید به آنچه که مردم می‌گویند قناعت کند و دست روی دست بگذارد تا مردم خودشان به عرصه پیکار سیاسی وارد شوند؟ البته داستان راه کارگر در شرایط کنونی بسی متفاوت‌تر از این شده‌است. راه‌کارگر نه فقط در راستای استراتژی یاد شده کمکی نمی‌کند که مردم وارد عرصه پیکار سیاسی شوند، و نه فقط آماده است تا طبق روش و سنت جا افتاده خویش، از دنبال مسائل و از پس عقب‌افتاده ترین اقشار جامعه روان گردد، بلکه بدتر و فاجعه بارتر از این‌ها، این بار دارد در برابر مردم و حرکت انقلابی آنها سد و مانع هم ایجاد می‌کند.

نتیجه:

شعار رفراندم در لحظه کنونی یک شعار و تاکتیک بورژوا - رفرمیستی است که از سوی راه‌کارگر و طیف وسیعی از جریان‌های بورژوازی مطرح می‌شود. اگر راه کارگر می‌کوشد با درک برخی از اصلاح طلبان حکومتی از رفراندم، مرزبندی کند، اما شعار راه کارگر هیچ تفاوت، تناقض و تضادی با شعار سایر جریان‌های بورژوازی اپوزیسیون ندارد. راه کارگر بیهوده تلاش می‌کند تا با روایت‌روایت کردن رفراندم، ماهیت بورژوازی سیاست خود را پنهان کند و میان خویش با سایر نیروهای طرفدار رفراندم، مرزهای تصنعی ایجاد کند. اکنون که بحران سیاسی و تضاد‌های ذاتی نظم موجود، به مراحل تعیین کننده و انفجار نزدیک تر شده است، لایه‌ها و گرایش‌های متفاوت بورژوازی شدیداً به تکاپو افتاده‌اند. حفظ نظم اقتصادی - اجتماعی موجود، استراتژی واحد و مشغله فکری و مرکزی تمام لایه‌های بورژوازی و کل این طبقه را تشکیل می‌دهد. وضع به آن درجه حاد شده و به مرحله‌ای رسیده است که این لایه‌ها ضمن تبعیت از یک استراتژی واحد، حتی در ارائه تاکتیک برای مقابله با بحران و نجات نظم موجود به هم پیوند خورده‌اند. بیهوده نیست که امروز آقای شالگونی از رهبران راه کارگر، در همکاری به روی سرمایه‌داران را چارطاق گشوده است و علناً از همکاری و ائتلاف با جریان‌های بورژوازی دفاع می‌کند. به این موضوع، بعداً خواهیم پرداخت.

* پراگمات از راه کارگر است.

خلاصه ای از اطلاعاتها و بیانیه‌های سازمان

در اواخر بهمن‌ماه، سازمان ما، با صدور یک بیانیه، از توده‌های زحمتکش و مبارز ایران خواست که انتخابات فرمایشی شوراهای قلابی رژیم جمهوری اسلامی را تحریم کنند.

در این بیانیه گفته شده است که ۲۴ سال حاکمیت رژیم ترور و اختناق جمهوری اسلامی به همگان نشان داده است که در ایران، کشوری که مردم حتا از ابتدایی‌ترین حقوق انسانی و آزادیهای سیاسی محروم‌اند، نه انتخاباتی به معنای واقعی کلمه وجود دارد، نه از طریق انتخابات تغییری در اوضاع حاصل خواهد آمد و نه ارگان و نهادی انتخاباتی متعلق به مردم وجود خواهد داشت. لذا بدیهی است که توده‌های زحمتکش مردم، این بار نیز دست رد بر سینه رژیم بزنند و این انتخابات قلابی و فرمایشی را بیش از پیش رسوا کنند.

بیانیه سپس می‌افزاید که در ایران امروز چیزی به نام شورا وجود ندارد و آنچه که بر آن نام شورا گذاشته‌اند چیزی جز نهادهای ارتجاعی-بوروکراتیک وابسته به رژیم نیستند.

بیانیه ادامه می‌دهد که هنگامی می‌توان از شوراها و دمکراسی شورایی سخن گفت که کارگران و زحمتکشان بتوانند از طریق شوراها که ارگان‌های اعمال حاکمیت مستقیم‌اند، حکومت کنند.

هنگامی می‌توان از شورا و دمکراسی شورایی سخن گفت که مردم آزادانه و آگاهانه بتوانند در محل کار و زندگی‌شان، نمایندگان خود را برگزینند و از قدرت عزل آنها نیز برخوردار باشند.

بیانیه در پایان از مردم زحمتکش و مبارز ایران می‌خواهد که انتخابات فرمایشی شوراهای قلابی را تحریم کنند و مبارزه خود را برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری دمکراسی شورایی تشدید نمایند.

گفتگو با رفیق مژده فرهی

عملی و نظری پیش می‌برند. بیشترین همکاری بین سازمان‌های غیردولتی زنان در شرق اروپاست. زبان مشترک و مشکلات مشابه، زمینه‌های مساعد همکاری را بین آنان به وجود می‌آورد. از همین روست که گنگره‌های خود را نیز مشترک برگزار می‌کنند. این سازمان‌ها و گروه‌ها علاوه بر ایجاد کانال‌های ارتباطی برای تماس و ارتباط با زنان کشورهای خود، به ارتباط فرامرزی نیز اهمیت فراوان می‌دهند. مثلا در این کشورها، به دلیل وجود "کولی‌ها" (Roma) که خانه و کاشانه ثابتی ندارند و عمدتا زندگی سیار دارند، سازمان‌های زنان در مناطق مختلف امر "آموزش سیار" به کودکان آنها رابه عهده گرفته‌اند. باتوجه به جنگ و ویرانی و فقر، طبیعی است که این امر با ابتدایی‌ترین امکانات صورت می‌گیرد. در آن واحد، همین سازمان‌ها از طریق شبکه الکترونیکی و خدمات مشابه در محیط‌های آکادمیک، پل ارتباطی با سایر نقاط جهان را برقرار می‌کنند. در واقع در اینجا بسیاری از آکادمی‌سین‌ها، به نحوی از انحاء در مبارزات روز مره نیز نقش دارند و برخلاف غرب اروپا، دیوار چینی این دو را از هم جدا نمی‌کند. این سازمان‌ها طی ۲-۳ سال گذشته در عرصه همبستگی با مبارزات زنان سایر کشورها نیز پیش‌تاز بوده‌اند که از جمله می‌توان به حمایت آنان از صلح در خاورمیانه، محکومیت خشونت مذهبی (سنگسار، شلاق، ممنوعیت سقط جنین و...) اشاره کرد.

جنبش ضد جنگ : مبارزه ادامه دارد!

تلاش‌های جنگ طلبانه آمریکا و انگلستان ادامه دارد. این دوکشور طرح قطعنامه جدیدی را به شورای امنیت سازمان ملل متحد تسلیم کرده و امیدوارند که با تصویب این طرح، راه برای آغاز جنگ با عراق هموار شود. اما اختلافات میان امپریالیست‌ها بر سرغنائم جنگ عراق بیش از آن است که به سادگی به توافق برسند. به همین دلیل امپریالیسم آمریکافشار خود را بر روی اعضاء غیردانشی شورای امنیت سازمان ملل تشدید کرده و تلاش دارد یا از طریق تطمیع و یا تهدید، این کشورها را مطیع خود ساخته و از این طریق سیاست‌های خود به پیش برد. هرچند ترکیه در شورای امنیت سازمان ملل حضور ندارد، اما حضور بیش از ۶۲ هزار نفر از سربازان ارتش آمریکا در خاک ترکیه به همراه ساز و برگ نظامی، یکی از مهم‌ترین اجزاء سیاست جنگی آمریکا علیه عراق است. در همین رابطه، دولت آمریکا وعده یک کمک بلاعوض به مبلغ ۱۵ میلیارد دلار را به این کشور داده است. اما واقعیات حکایت از مشکلات فراوانی دارد که شاید این کمک بلاعوض هم نتواند آن را حل کند. این واقعیات هم چیز دیگری جز مخالفت بیش از ۹۴٪ مردم ترکیه با جنگ احتمالی آمریکا با عراق نیست. در همین رابطه، روز ۱ مارس، زمانی که دولت ترکیه لایحه مربوط به حضور نیروهای نظامی آمریکا در خاک این کشور را برای تصویب به مجلس برده بود، هزاران نفر به دعوت اتحادیه‌های کارگری و احزاب و سازمان‌های ضد جنگ به خیابان‌های شهرهای آنکارا و استانبول آمدند و مخالفت خود را با اقدامات دولت این کشور به نمایش گذاشتند. مخالفان جنگ در این شهر راه پیمایی کردند و به صفوف تظاهر کنندگانی پیوستند که در مقابل پارلمان این کشور گرد آمده بودند. تظاهرات شهر استانبول نیز به سرعت رادیکال شد و مخالفان جنگ، اعتراض خود را به سرکوب خلق کرد و همکاری بدون قید و شرط دولت این کشور با امپریالیست‌های آمریکایی به نمایش گذاشتند. تظاهرکنندگان بانبروهای سرکوبگر پلیس درگیر شدند که در نتیجه آن تعدادی زخمی و دستگیر و روانه زندان شدند.

روز ۲۵ فوریه هم بیش از ۵۰۰ هزار نفر از مردم سودان به خیابان‌های شهر خارطوم پایتخت این کشور آمدند و اعتراض خود را به سیاست‌های جنگ طلبانه امپریالیسم آمریکا به نمایش گذاشتند. شرکت کنندگان در این راهپیمایی عظیم در مقابل ساختمان سازمان ملل در شهر خارطوم تجمع نموده و نامه سرگشاده‌ای را به دبیر کل سازمان ملل تسلیم نمودند. در این نامه از مقامات سازمان ملل خواسته شده بود که به هر طریق ممکن از پیشبرد سیاست‌های جنگ طلبانه آمریکا باید جلوگیری کنند. روزهای آخر فوریه نیز شاهد تظاهرات و اعتراضات مخالفان جنگ در کشورهای آلمان و انگلستان بود. روز ۲۲ فوریه، فرودگاه نظامی Rhine-Main برای مدت چند ساعت به اشغال هزاران نفر از مخالفان جنگ درآمد. در روز ۲۰ فوریه نیز فعالان ضد جنگ راه‌های ورودی به پایگاه نظامی Brize Norton را مسدود نمودند. روز ۲۳ فوریه صد هانفر به محوطه پایگاه نظامی Fairford وارد شده و اعتراض خود به سیاست‌های جنگ طلبانه دولت این کشور را به نمایش گذاشتند.

تصحیح و پوزش:

درضمیمه کار ۳۹۹ در متن مصاحبه با رفیق فاطمی از فعالان نشست مشترک چند اشتباه تایپی وجود دارد که باپوزش از این رفیق و خوانندگان نشریه، آنها را اصلاح می‌کنیم. صفحه ۳ ستون دو، سطر هفت، بعد از مذهب، کلمه (زمانی) جا افتاده است. همان صفحه و

ستون، سطر ۱۹ (مبارزه علیه ستم جنسی)، یک سطر ماقبل آخر (خشونت و آزارجنسی) و سطر ۲۳ (چشمگیر نبود) صحیح است. در صفحه ۴ ستون دو سطر ۲۹ نیز بعد از طرح‌هایی، عبارت (ارائه شود که) جا افتاده است که به این وسیله تصحیح می‌گردد.

گفتگو با رفیق مژده فرهی

ارگان های دولتی یا نیمه دولتی در آمدند تا " با کشف " موارد نابرابر ، زمینه طرح تبصره های تکمیلی و اصلاحی رافراهم آورند. این گرایش عمده طی این دوران بود. در کنار این ، در کشور های مختلف اشکال دیگری موجود بودند که همان مطالبات را به شکلی " رادیکال " دنبال می کردند که خود را انارکو- فمینیسم می نامیدند و بر شکل اداری - بوروکراتیک دسته اول خرده می گرفتند. نمونه بارز این گرایش ، گروه ها و تشکل هایی هستند که در کشورهای اروپا و آمریکا طی دهه های ۶۰ و ۷۰ برای حق سقط جنین به مبارزه برخاستند و باتوسل به اشکال جنجال آفرین ، سعی در جلب افکار عمومی نمودند . هر دو گرایش ، به رغم اختلاف شکل ، مضموناخواست های مشترکی را مد نظر داشتند که همانا رفرم های قابل حصول در چارچوب سرمایه داری بود. شاید بتوان آخرین مورد از این تلاش ها را کسب آزادی ازدواج و سایر حقوق اجتماعی برای همجنس گرایان در برخی از این کشورها هم در سال های اخیر دانست. سوازی این موارد ، مطالبات و خواست های اساسی زنان طبقات و اقشار پائینی در این جوامع که در تضاد با جامعه سرمایه داری است ، طی دودهمه اخیر همچنان لاینحل مانده است.

س - تفاوت دو دهه/خبر با سال های پیش از آن در چه بود؟

ج - طی دودهمه گذشته رونق اقتصادی و رفاه نسبی دهه های ۷۰ و ۸۰ جای خود را به تنزل سطح زندگی داده است . به لحاظ اجتماعی ، هنوز دستمزد زنان در کشورهای پیشرفته اروپایی ، در مقایسه با مردان ۲۰٪ کمتر است ، هنوز بخش اعظم زنان شاغل ، به کار نیمه وقت اشتغال دارند ، هنوز مشکل مهد کودک در این کشورها نه تنها حل نشده است بلکه کمبود این مراکز بیش از پیش وجود دارد. بنابراین تحقیق یک موسسه اروپایی وابسته به پارلمان اروپا که " امرهایی " زن را مورد ارزیابی قرار می دهد ، در یک سوم کشورهای اروپایی از جمله هلند ، سوئیس و فنلاند ، کمبود مهد کودک در ردیف کشورهای رو به توسعه است. بدیهی است که محل نهایی و قطعی مجموعه معضلات فوق در چارچوب جامعه سرمایه داری میسر نیست و در نهایت و تحت شرایط خاص رونق اقتصادی ممکن است موقتاً و بخشاً تخفیف یابد ، اما حل قطعی ، در ظرفیت سرمایه داری نیست . طرح این مطالبات ، فرموله کردن آنها ، بسیج و سازماندهی زنان حول این موارد برعهده نیروهایی است که نظام سرمایه داری را نقد می کنند و در واقع ریشه ها و علل اصلی تبعیضات اقتصادی ، اجتماعی را به زیر

ضرب می برند. این رسالت ازعهده گروه های محدود و پراکنده ای که طی سال های ۶۰ و ۷۰ فعال بودند ، خارج است. این گروه ها و گرایشات در پایان رسالت شان ، اتمیزه شدند و از مبارزه متشکل به مبارزه فردی رسیدند. طی دو دهه اخیر ، بسیاری در موسسات و انستیتوهای مطالعاتی و تحقیقاتی زنان به کار مشغول شدند. برخی دیگر به انجام امور خیریه و انساندوستانه روی آوردند و بخشی به مشاورین دولتی تبدیل شدند. البته بخشی نیز با اذعان به کمبودها و محدودیت های جنبش های زنان طی دهه های گذشته یا در تلاش یا انتظار پیوستن به جنبش نوین و رسالت مند هستند. در اواخر دهه ۹۰ قرن گذشته ، با رشد ارتقاء جنبش " ضد گلوبالیزاسیون " ، نطفه های یک جنبش جهت دار و هدف مند و جنبش آلترناتیو نظام سرمایه داری شکل گرفت. تجمع و همکاری مشترک در جریان جنبش اخیر ، بحث و تبادل نظر ، طرح " مانیفست زنان جهان " از جمله این اقدامات هستند. گرچه هنوز ترکیب و تنوع نظری در میان جنبش ضد گلوبالیزاسیون بسیار زیاد است اما بخشی از نیرو های آن که عمدتاً کمونیست ها و گرایشات مترقی و رادیکال اند ، در پی ایجاد بلوکی بین المللی هستند.

برخی گروه های زنان نیز بخشی از این نیروها هستند. به طور نمونه در جریان " فوروم اجتماعی اروپا " که چند ماه پیش در فلورانس - ایتالیا برگزار شد ، گروهی از زنان کشورهای مختلف طرح مانیفستی را منتشر نمودند که در آن از علل و عوامل پایه ای نابرابری و تبعیض علیه زنان گفته شده بود. استثمار و بی حقوقی زنان جهان - چه اروپا ، چه آسیا و آفریقا - محکوم شده بود . خشونت علیه زنان در کلیه اشکال دولتی ، اجتماعی و فردی محکوم گشته بود. مجموع مفاد این مانیفست ، حاوی مضمونی رادیکال و انقلابی است که چنانچه در دستور کار فوری زنان قرار گیرد ، از محدوددهای سرمایه داری فراتر خواهد رفت و تحولات بنیادین را طلب می کند.

نکته مثبت و نوین در این عرصه ، همبستگی واقعی و عملی بین گروه های درگیر است. گروه های زنان کشورهای مختلف در عمل در کنار یکدیگر به طرح مطالبات و خواست های خود می پردازند و کپی برداری جای خود را به همکاری مشترک داده است. در جریان همین مبارزات مشترک در ماه های اخیر ، گروه های زنان رادیکال و انقلابی ، پس از سال ها ، برگزاری باشکوه ۸ مارس را پیش روی خود گذاردند ، تا با حفظ سنت های مبارزاتی زنان کارگر و زحمتکش ، این روز سرخ را راج گذارند.

صفحه ۶

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت)، نامه های خود را در دو نسخه جدا گانه برای دوستان و آشنایان خود در خارج از کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایمان را به یکی از آدرسهای زیر پست کنند.

آلمان
K. A. R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

اتریش
Kar
Postfach 260
1071 , Wien
Austria

دانمارک
I . S . F
P . B . 398
1500 Copenhagen V
Denmark

سوئد
M . A . M
Postbox 1144
75141 Uppsala
Sweden

سوئیس
Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

فرانسه
A . A . A
MBE 265
23 , Rue L ecourbe
75015 Paris
France

کانادا
K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7
Canada

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی زیر واریز و رسید آنرا به همراه کد مورد نظر به یکی از آدرس های سازمان ارسال نمائید

I.W.A
6932641 Postbank
Holland

شماره های فکس

سازمان فدائیان (اقلیت)

۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹

۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱

۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۷۲

پست الکترونیک E-Mail:

info@fedaian - minority.org

نشانی سازمان بر روی اینترنت:

http://www.fedaian - minority.org

KAR

Organization Of Fedaiian (Minority)

No. 400 maart 2003

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

یک بررسی و تحلیل از جنبش کارگری در سال ۸۰

جنبش کارگری را از زوایای مختلفی می‌توان مورد بررسی و ارزیابی قرار داد. تحت عنوان کلی جنبش کارگری، طبعاً می‌توان موضوع تشکیل های کارگری و مساله تشکیل یابی کارگران را مورد بررسی قرار داد. می‌توان مبارزات کارگری و اشکال مبارزه کارگری را مورد بررسی و تحلیل قرارداد، می‌توان بامکت و تعمق روی مطالبات کارگری و یا اجزا و جنبه های مشابه دیگری که به طبقه کارگر مربوط می‌گردد، به این موضوع پرداخت و جنبش کارگری را از یک زاویه معین مورد بررسی و تحلیل قرار داد. در این مقاله ما سعی نموده ایم جنبش کارگری را از جنبه مطالبات کارگری و اشکال مبارزه کارگری مورد بررسی قرار دهیم. بدین گونه که با تمرکز روی این دو محور، و قیاس آن با نخستین سال پس از روی کار آمدن خاتمی (سال ۷۷) - تا آنجا که قابل قیاس باشد - تغییر و تحولات جنبش کارگری در این زمینه‌ها را مورد بررسی قرار دهیم تا از طریق مکت و تامل روی این تغییرات، به تحولاتی که جنبش کارگری در کلیت خود از سرگذرانده است، نزدیک تر شویم. این مساله بما کمک می‌کند تا از وضعیت و موقعیت جنبش کارگری شناخت دقیق تری بدست آوریم. گفتن ندارد که برخورداری از یک تحلیل و تصور عینی از جنبش کارگری، به هر کمونیست، هر مدافع طبقه کارگر و هر فعال آگاه کارگری که برای اتحاد و تشکیل یابی کارگران و در راه تحقق آرمان های کارگری و سوسیالیستی مبارزه می‌کند، کمک می‌کند تا این مبارزه را آگاهانه تر و نقشه مندتر سازمان دهد. جنبش کارگری در سال ۸۰ نیز سال بسیار دشواری را از سر گذراند. از یک سو، تهاجم سرمایه داران و دولت پاسدار منافع این طبقه به کارگران، وسیع تر و مخرب تر از سالهای گذشته بود، از سوی دیگر و به رغم این مساله، مبارزات کارگری نیز وسیع تر و گسترده تر بود و کارگران برای مقابله با سرمایه داران و کارفرمایان، و برای دستیابی به خواست ها و مطالبات خود، با استفاده از اشکال و شیوه های مختلف و متنوع مبارزاتی، در سطوح عالی - تری به پیکار و رویارویی با سرمایه داران پرداختند. معذراً قبل از بررسی مبارزات کارگری و پرداختن به این موضوع که کارگران اصولاً برای دست یابی به کدام خواست ها و مطالبات دست به مبارزه زده اند و با استفاده از چه اشکال و شیوه های این مبارزه را سازمان داده اند و بالاخره، جنبش کارگری در این زمینه ها و در کلیت خود چه تحولاتی را از سرگذرانده است، حتماً ضرورت دارد شرایطی را که جنبش کارگری بر بستر آن شرایط زنده و جاری

بوده است، و لویه اختصار هم که شده مورد بررسی قرار دهیم. چرا که اگر مبارزه ای صورت گرفته است، در تحت شرایط معینی صورت گرفته است و اگر که خواست و مطالبه ای هم مطرح شده، طبعاً در تحت شرایط معین و مشخصی مطرح شده و آن شرایط معین و مشخص، بی تردید برای مبارزات و مطالبات و در کلیت خود بر جنبش کارگری تاثیر گذار بوده است. بعبارت دیگر برای ارائه یک تحلیل عینی از جنبش کارگری در سال ۸۰، مقدماتی بایستی به شرایط و اوضاع اقتصادی و سیاسی جامعه اشاره ای داشته باشیم.

نگاهی اجمالی به اوضاع اقتصادی و سیاسی

بی هیچ تردیدی وضعیت اقتصادی یکی از عرصه های است که جنبش کارگری در فراز و فرودهای خود از آن تاثیر می پذیرد و نه فقط تاثیر می پذیرد، بلکه اوضاع اقتصادی گاه حتی در سمت و سو دادن به مبارزات و خواست های کارگری نقش بسیار مهم و تعیین کننده ای ایفا می کند. در سال هشتم، اوضاع اقتصادی وخیم تر از سالهای گذشته بود. بحران حاد و عمیق اقتصادی که جمهوری اسلامی چندین سال با آن دست بگریبان است، در سال هشتم اندیز حادتر و ژرف تر گردید. بورژوازی (و دولت پاسدار منافع آن) طبق معمول تلاش همه جانبه ای بکار بست تا با تعرض به حقوق کارگران و دست اندازی به سطح زندگی و معیشت کارگری، بار بحران را بر دوش کارگران بیاندازد. از ناحیه افزایش سرسام آور قیمت ها و رشد بیش از پیش نرخ تورم، قدرت خرید طبقه کارگر بیش از گذشته تنزل یافت. دستمزدهای اسمی به میزان بسیار ناچیزی افزایش یافت، این افزایش دستمزد به هیچ وجه با نرخ تورم و بویژه با هزینه ها و مخارج زندگی کارگران هماهنگی و مطابقت نداشت. در حالی که در روزنامه های وابسته به رژیم در سال ۷۹ (۲۱ اسفند) شورایی عالی کار رژیم اسفند همین سال رقمی بسیار پایین تر از خط فقر یعنی ۸۴ هزار تومان را بعنوان حداقل دستمزدها مانده پیشنهاد کرده بودند، اما سرانجام در اوایل روزهای سال ۷۹ (۲۱ اسفند) شورایی عالی کار رژیم حداقل دستمزدها مانده را از ۴۶ هزار تومان به ۵۷ هزار تومان افزایش داد. این میزان ناچیز افزایش دستمزدهای اسمی و تعیین حداقل دستمزدها مانده که حتی از یک دوم خط فقر هم کمتر بود، در واقع امر بمعنی

کاهش دستمزدهای واقعی کارگران بود و آشکارا باز هم قدرت خرید کارگران را کاهش داد. این دستمزدها حتی به اعتراف برخی از روزنامه ها و عناصر وابسته به رژیم، فقط می‌توانست یک سوم و حداکثر یک دوم حداقل هزینه های ضروری یک خانوار کارگری را بپوشاند. بعبارت دیگر دستمزدی که برای ۳۰ روزه کارگر پرداخت می‌شد، کفاف فقط ده و حداکثر پانزده روز مخارج وی را می‌داد و این چیزی نیست و نبود مگر تشدید بیش از پیش فشار اقتصادی بردوش کارگران و سقوط سطح زندگی و معیشت کارگران و تشدید فقر، گرسنگی و سیه روزی در میان کارگران و خانوارهای کارگری.

البته این فقط یک جنبه از عوارض بحران اقتصادی است که بورژوازی آن را بردوش طبقه کارگران انداخته است. جنبه دیگر بحران و رکود اقتصادی و سیاست های ضد کارگری رژیم، ادامه روند تعطیل و توقف بی درپی کارخانه ها و واحدهای تولیدی یا کاهش تولید در آنهاست. در سال هشتم نیز صدها کارخانه و موسسه تولیدی یا بکلی تعطیل شد و یا بصورت تقوّل و نیمه تعطیل درآمد از آمارهایی که دست اندرکاران و روزنامه های وابسته به رژیم در این مورد می‌دهند، هر چند آنها تمام حقیقت را نمی‌گویند، اما حتی از همین آمار و ارقام هم می‌توان به ابعاد وحشتناک فاجعه و شرایط دشواری که سرمایه داران بر کارگران ایران تحمیل کرده اند، پی برد. برای نمونه وزیر صنایع رژیم می‌گوید "از ۶۵۰۰ واحد صنعتی شهرک های صنعتی، ۱۲ درصد آن متوقف شده اند" دوازده درصد ۶۵۰۰ واحد صنعتی، یعنی ۸۸۰ واحد صنعتی! حال اگر بفرس در هریک از این واحدها قبل از تعطیل شدن ۲۵ تا ۳۰ کارگر هم کار می‌کرده اند، معنایش این است که فقط در شهرک های صنعتی، یک قلم حدود ۲۴ هزار کارگر کار خود را از دست داده اند. در سال هشتم، دهها واحد نساجی در سراسر کشور تعطیل شد و ده ها واحد دیگر در معرض تعطیلی قرار گرفت. درمازندران، نساجی چوخا، جین مد آمل، خزرخ تنکابن، تعطیل شد و چیت سازی بهشهر، نساجی طبرستان، فرش البرز در آستانه تعطیلی قرار گرفت.

در آستان کرمانشاه نیز چندین واحد تولیدی از جمله نساجی غرب، فرش بیستون تعطیل شد. بسیاری از واحدهای نساجی در اصفهان، شیراز، یزد و سایر استان ها نیز به همین سرنوشت دچار شدند. در سال هشتم فقط در خراسان ۲۰ کارخانه تعطیل و ۱۸ هزار کارگری کار

خود ادامه داده و برای تحقق مطالبات خویش در اشکال متنوع و مختلفی دست به اعتراض زده اند، به اختصار مورد بررسی قرار دادیم، ببینیم تحت این شرایط کارگران چه مطالباتی داشته‌اند و با چه اشکالی دست به مبارزه زده‌اند.

مطالبات کارگری

اگر به مطالبات کارگری در سال ۸۰ نگاه کنیم، می‌بینیم که از مجموع مطالباتی که کارگران در حرکت‌های اعتراضی خود عنوان کرده‌اند، البته تا آنجا که این اقدامات اعتراضی ثبت شده است یا لااقل ما به آن دسترسی داشته‌ایم، اکثریت بسیار بالایی از این مطالبات و یا موضوعات اعتراضی، مطالبات و یا موضوعاتی است که مستقیماً تحت تاثیر همین شرایط حاد و دشوار تحمیل شده‌بر کارگران و تعرض و زورگویی سرمایه‌داران عنوان شده‌است. این دسته از مطالبات، نه برای بهبود اوضاع و شرایط کار و یا گرفتن امتیاز از کارفرما، بلکه مطالباتی است که برای حفظ وضع موجود و عبارتی برای جلوگیری از وخیم‌تر شدن وضعیت موجود به میان کشیده شده است.

جدول شماره یک، فراوانی عمده‌ترین مطالبات کارگری در سال هشتاد و یک را نشان می‌دهد. همانطور که در این جدول نیز دیده می‌شود، پرداخت حقوق و مزایای معوقه، در راس مطالبات کارگری بوده است. کارفرمایان به بهانه‌های مختلفی از پرداخت دستمزدها سرباز زدند و از این مساله همچون اهرم فشاری جهت بازخرید و اخراج کارگران استفاده کردند. گرچه در طی چند سال گذشته نیز درصدها کارخانه، دستمزدهای کارگری بموقع پرداخت نمی‌شد و موضوع بلوکه کردن و عقب انداختن پرداخت دستمزدها، بسیار رایج شده بود، اما در سال هشتاد و یک این موضوع تقریباً به یک روش و نرم معمولی تبدیل گردید و ابعاد بسیار وسیع و گسترده‌ای بخود گرفت تا آنجا که یک نماینده مجلس اعتراف کرد که "حدود ۳ هزار از کارخانه‌ها و کارگاه‌های کوچک و بزرگ صنعتی در زمینه پرداخت حقوق کارگران و مساله تعدیل پرسنل - بخوان اخراج - با مشکل مواجه‌اند. در برخی از کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی دستمزد کارگران دوماه به تعویق افتاد و در برخی دیگر تا دو سال و حتی بیشتر از دو سال، برای مثال، پرداخت دستمزد هزاران کارگر در مازندران، از جمله کارگران شرکت پاک، نساجی چوخا، تخته سه‌لایی، سپهر، چیت‌سازی بهشهر، جین مد آمل از ۲۴ تا ۳۰ ماه به تعویق افتاد. به هر رو، پرداخت حقوق و مزایای معوقه یکی از مهمترین و پرتعدادترین مطالبات کارگری بوده است. این خواست که عمدتاً توسط کارگران مشغول بکار و در ۱۷۲ مورد مطرح شده است، به تنهایی ۳۳ درصد از کل مطالبات کارگری را تشکیل می‌دهد که از لحاظ درصد، در حد سال ۷۷ ثابت مانده است اما به لحاظ تعداد، بیش از دو و نیم برابر شده است.

کارگر فعال در سطح ۶ هزار واحد تولیدی و صنعتی، ۴۰ درصد بصورت قرارداد موقت هستند. باید اضافه کرد که اجرای این سیاست‌ها که تماماً در خدمت منافع سرمایه‌داران و به زیان کارگران بود، با اعطا امتیازات دیگری در عرصه قوانین و مصوبات مجلس به سرمایه‌داران همراه بود. مجلس، لایحه بخشودگی مالیاتی را که شامل حال سرمایه‌داران می‌شد به تصویب رساند، مجلس بر اساس مصوبه اسفند ۷۸ مجلس پنجم که کارگاه‌هایی با ۵ کارگر و کمتر از آن را از شمول قانون کار خارج کرده بود، کل کارگران قالیباف را نیز شامل همان مصوبه دانست و بی‌حقوقی میلیون‌ها کارگر را رسمیت داد و در عین حال مقدمه تغییر قانون کار به زیان کارگران را نیز فراهم ساخت و اضافه بر همه این‌ها، با تصویب "لایحه حمایت از بازسازی و نوسازی صنایع نساجی" در عمل دست سرمایه‌داران را در اخراج کارگران بازتر کرد و آینده شغلی صدها هزار کارگر را به مخاطره انداخت. تمام این مواردی که به آن اشاره گردید و تعرض سرمایه‌داران به حقوق و به سطح معیشت کارگران را بازتاب می‌دهد، همگی مبین تلاش بورژوازی برای انتقال بار بحران بردوش کارگران و در عین حال بیان گر تحمیل شرایط کاری بسیار سخت و دشوار به کارگران است. این شرایط دشوار، بیهی است که تاثیرات غیر مستقیم و یا حتی تاثیرات مستقیم و بلاواسطه‌ای بر مبارزات طبقه کارگر و بویژه بر طرح مطالبات کارگری برجای بگذارد و در سمت و سو دادن این مبارزات و مطالبات نقش بازی کند. در واقعیت امر هم این شرایط تاثیرات کاهنده‌ای بر امکان و قدرت چانه‌زنی کارگران در برابر سرمایه‌داران برجای گذاشت.

در مورد شرایط و اوضاع سیاسی در سال ۸۰ نیز، صرف نظر از حادث شدن بحران سیاسی، شرایط در مقایسه با اوائل رومی کارآمدن خاتمی از یک جنبه، به زیان کارگران بهم خورد. در مقطع روی کار آمدن خاتمی و بدنبال ضربه مهمی که به جناح ارتجاعی تر حکومتی وارد شد و این جناح به اجبار، موقتاً عقب‌نشینی تن داد، فضای سیاسی حاصله از این تغییر توازن و جو عمومی، به جنبش‌های توده‌ای تحریک می‌داد و جنبش کارگری نیز از این جو عمومی برکنار نبود و از آن تاثیر می‌گرفت. اما جناح ارتجاعی تر حکومتی که تحت شرایط معینی عقب نشسته بود، به فوریت قوی خود را جمع و جور کرد و جناح خاتمی را که در اتخاذ و اجرای سیاست‌های ضد کارگری هیچ اختلافی با جناح دیگر نداشت، عقب‌رانند. بنابراین در سال ۸۰ وضعیت سیاسی دیگر مثل سال ۷۷-۷۶ نبود و موازنه به نفع ارتجاع هارتر بهم خورده بود. این مساله طبعاً تاثیرات خود را بر فضای سیاسی جامعه و جو عمومی و جنبش‌های توده‌ای منجمله جنبش کارگری باقی‌می‌گذاشت. بهر رو، اکنون که شرایط اقتصادی - سیاسی را که تحت آن شرایط کارگران در سال ۸۰ نیز به مبارزات

شده‌اند. از این دست آمار و ارقام که به تعطیل کارخانه‌ها و بیکارسازیهای وسیع و بلا تکلیفی کارگران مربوط می‌شود، در روزنامه‌های رژیم نیز فراوان به چشم می‌خورد که برای جلوگیری از اطلاع کلام از ذکر آن خودداری می‌کنیم. فقط در بحران ورکود اقتصادی نیست که کارگران قربانی منافع آزمندان سرمایه‌داران می‌شوند، این روند، در راه کارهایی که جهت برون رفت از رکود و بحران توسط طبقه سرمایه‌دار و دولت پاسدار منافع این طبقه، اتخاذ و بمرحله اجرا گذاشته می‌شود نیز ادامه یافته و تشدید می‌شود. رژیم جمهوری اسلامی، چندین سال است که راه برون رفت از رکود و بحران اقتصادی را در سرمایه‌گذاری‌های جدید، بویژه سرمایه‌گذاری‌های خارجی جستجو می‌کند. سیاست‌های اقتصادی دولت در سال ۸۰ (و به یک عبارت در کل دوره خاتمی) تعقیب سیاست‌های اقتصادی پیشین در دوره رفسنجانی و معطوف به جلب سرمایه‌های خارجی بوده است. سرمایه‌های خارجی البته همواره شرط و شروط‌های خودشان را داشته‌اند. شرایطی که متضمن کار ارزان‌تر و سود بیشتر و متضمن امتیازات و تسهیلات بیشتری بوده است. از جمله شروط و رهنمودهای انحصارات امپریالیستی، واگذاری بخش‌های دولتی (خصوصی سازی) و حذف سوبسیدهای دولتی بوده است. این مساله در عین حال یکی از محورهای مهم "برنامه سوم توسعه اقتصادی" دولت خاتمی بود که در سال ۸۰ نیز با قوت و شدت بیشتر و در ابعاد گسترده تری تعقیب و به اجرا گذاشته شد. ده‌ها شرکت دولتی بکلی منحل شد و صدها شرکت دولتی به بخش خصوصی واگذار گردید و در حال واگذاری است. برآورد کارشناسان اقتصادی رژیم در سال هشتاد، حاکی از آن است که در اثر اجرای کامل این سیاست‌ها حدود ۲ میلیون از نیروی "مازاد" صنایع، شرکت‌ها و موسسات دولتی حذف می‌شوند و در اثر قطع سوبسیدها، تا ۴۰ درصد صنایع کشور بکلی تعطیل خواهد شد.

بلا فصل‌ترین نتیجه اجرای این سیاست‌ها، اخراج و بیکارسازی وسیع کارگران بود. صاحبان جدید واحدهای خصوصی شده، با دستگاه‌های تولید رافروختند و بکلی کارخانه را تعطیل و کارگران را اخراج کردند یا با نیمه تعطیل کردن آن، کارگران را در حالت بلا تکلیفی نگاه داشتند، دستمزدها را نپرداختند، و آنقدر کارگران را تحت فشار گذاشتند که کارگران خسته شوند و به باز خرید اجباری رضایت دهند. بعد هم با استخدام کارگران جدید یا همان کارگران قدیم اما طبق قراردادهای موقت ۷۹ روزه معروف به سه ماهه که کم‌کم به قراردادهای یک‌ماهه تبدیل شد و در سال ۸۰ بیش از پیش رواج یافت، آشکارا حقوق و مزایای کارگران را زدند و به این ترتیب کارگران را در شرایط دشوارتری به کار واداشتند. در توصیف شیوع و گسترش انعقاد قراردادهای موقت برای نمونه یکی از سران خانه کارگر در اردیبهشت ۸۰ گفت "از مجموع ۲۴۰ هزار

جدول شماره (۱) - فراوانی عمده ترین مطالبات کارگری در سال ۸۰ برحسب تعداد و درصد

شماره	مطالبات (موضوع اعتراض کارگری)	تعداد	درصد
۱	پرداخت حقوق و مزایای معوقه	۱۷۲	۳۳/۰۱
۲	ضمانت شغلی + ادامه کاری + راه اندازی کارخانه (مخالفت با تعطیل کارخانه)	۱۱۳	۲۱/۶۹
۳	اعتراض به اخراج + بازگشت به کار	۶۴	۱۲/۲۸
۴	پایان دادن به بلاتکلیفی	۳۵	۶/۷۲
۵	لغو لایحه "بازسازی صنایع نساجی" (اعتراض به تصویب این لایحه)	۲۷	۵/۱۸
۶	بهبود شرایط کار	۱۷	۳/۲۶
۷	اعتراض به خصوصی سازی	۱۲	۲/۳۰
۸	افزایش دستمزد	۱۰	۱/۹۲
۹	اجرای طرح طبقه بندی مشاغل	۸	۱/۵۴
۱۰	اعتراض به سیاست های مدیریت	۸	۱/۵۴
۱۱	اعتراض به قراردادهای موقت	۷	۱/۳۴
۱۲	متفرقه (*)	۴۸	۹/۲۱
جمع		۵۲۱	۱۰۰

*- در ردیف ۱۲ (مطالبات متفرقه) خواست های متفاوتی منظور شده است که از جمله مهم ترین آنها می توان از پرداخت عیدی سال ۷۹، پاداش آخر سال، اعتراض به باز خرید اجباری، باز نشستی پیش از موعد، باز نشستی بر اساس سوابق کار، مزایای کارهای سخت و زیان آور، اعتراض به بازداشت و دستگیری کارگران، حق شیفت، حق ناهار، حق اضافه کاری، حق بهره وری و امثال آن نام برد.

اشکال مبارزات کارگری

در برابر تعرضات طبقه سرمایه دار و دولت پاسدار منافع این طبقه، طبقه کارگر ساکت ننشست و به رغم تمامی مشکلات، موانع و محدودیت ها، با اتخاذ شیوه های متنوع و مختلفی از مبارزه، که گاه آنها را درهم ادغام نمود، در برابر این تعرضات از خود مقاومت نشان داد و برای تحقق مطالبات خویش دست به مبارزه زد.

نگاهی به ۲۷۹ (*) مورد اقدام اعتراضی ثبت شده در سال ۸۰ (جدول شماره ۳) گویای این واقعیت است که برپایی تجمعات اعتراضی پر شمارترین شکل اعتراض کارگری بوده است. همان طور که در جدول شماره دو نیز دیده می شود، کارگران در ۲۰۰ مورد در برابر دفاتر شرکت ها و مراکز دولتی و با در برابر کارخانه ها دست به تجمع اعتراضی زده اند. این شیوه اعتراض کارگری، به لحاظ تعداد نسبت به سال ۷۷، به چهار برابر افزایش یافته و از لحاظ درصد، بیش از ۵۰ درصد از مجموع مبارزات کارگری را تشکیل می دهد که این رقم نسبت به سال ۷۷، ده درصد افزایش نشان می دهد. در عین حال بسیاری از تجمعات اعتراضی کارگران با اشکال دیگر مبارزه درهم ادغام شده است. فقط روی آوری بیش از پیش کارگران به تجمعات اعتراضی و توسل آنان به این شیوه مبارزه برای دست یابی به خواست های خود نیست که بسیار چشمگیر است و می تواند در عین حال تشدید فشارهای اقتصادی، دشواری شرایط کار و ناامنی شغلی و امثال آن را بازتاب دهد. بررسی ما در زمینه اشکال و شیوه های مبارزه کارگری این طور نشان می دهد که راه - پیمایی، تظاهرات و مسدود ساختن جاده ها نیز از دیگر اشکال مبارزه است که کارگران در سال ۸۰ از آن استفاده نموده و بسیار بیشتر از سال های گذشته، به این شیوه

مصوبه شدند. از دیگر موضوعات اعتراضی کارگران، اعتراض به خصوصی سازیها و قراردادهای موقت بود. عموم این موضوعات اعتراضی و مطالباتی که فوقا به آن اشاره شد، مطالباتی هستند که بعد از تعرض گسترده سرمایه داران و دولت پاسدار منافع آنها به شرایط کار و زندگی کارگران و در مقابل با آن مطرح شده اند. خواست ها و مطالباتی که خصلت دفاعی دارند به این معنا که در اساس ناظرند بر تلاش کارگران به حفظ، نگاهداری و دفاع از موقعیت پیشین، نه فرضا برای گرفتن امتیاز جدیدی از سرمایه داران. بررسی مانده می دهد که این دسته از مطالبات که در جدول شماره یک ردیف های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۷ و ۱۱ آورده شده است، ۸۲/۵ درصد از مجموع مطالبات کارگری را تشکیل می داده است. این رقم در مقایسه با اوائل روی کار آمدن خاتمی (سال ۷۷)، حدود ۱۰ درصد افزایش نشان می دهد. با اینهمه نکته قابل توجه این است که برغم تعرض وحشیانه سرمایه داران و تحمیل شرایط کاری بسیار سخت و سنگین بر کارگران، کارگران تحت همین شرایط فوق العاده دشوار هم خواست ها و مطالباتی مطرح کردند و برای آن مبارزه کردند که از خواست های با خصلت دفاعی که پیش تر به آن اشاره کردیم متمایز است. علاوه برخواست بهبود شرایط کار، کارگران در موارد متعددی برای افزایش دستمزدها و اجرای طرح طبقه بندی مشاغل نیز دست به مبارزه زدند و در

بعد از پرداخت حقوق و مزایای معوقه، مطالبات دیگری قرار دارند که بیان کننده خواست کارگران برای ادامه کاری کارخانه و حفظ شغل است. در کارخانه ها و کارگاه هایی که خطر تعطیلی آن وجود داشت و یا کارفرمایان و مدیران، به قصد اخراج کارگران، بخش هایی از کارخانه را غیرفعال و از خط تولید خارج کردند، کارگران شدیداً با آن به مخالفت برخاسته، خواهان ادامه کاری کارخانه شدند و ضمانت شغلی خود را خواستند. اگر هم کارخانه یا قسمتی از یک کارخانه تعطیل شد، خواهان راه اندازی و تجدید فعالیت آن شدند. معهداً از آنجا که در سال هشتاد، صدها هزار کارگر، بیکار و اخراج شدند و بیایاتق و لق شدن واحدهای تولیدی، سرگردان و بلاتکلیف شدند، لاجرم درصد قابل توجهی از مطالبات کارگری و موضوعات اعتراض کارگران را، اعتراض به اخراج ها و پایان بلا-تکلیفی تشکیل می داد و در موارد زیادی که اخراج کارگران عملی شده بود، کارگران خواستار بازگشت بکار شدند. مجموعه این دسته از مطالبات کارگری به ۲۱۲ مورد می رسد و بیش از ۴۰ درصد مطالبات کارگری را تشکیل می دهد. این مطالبات از لحاظ عددی نسبت به سال ۷۷، حدوداً به سه برابر افزایش یافته است و از لحاظ درصد نیز دو درصد افزایش نشان می دهد. از این ها که بگذریم، تصویب باصلاح لایحه بازسازی صنایع نساجی نیز کرارا مورد اعتراض کارگران قرار گرفت و کارگران خواستار لغو این

هم دیده می شود؛ این موضوع است که کار - کران در سال ۸۰ در بیش از ۷۲ درصد موارد، مبارزات اعتراضی خود را به خارج از کارخانه ها و سطح شهرها و خیابان ها و جاده ها کشانده و اشکال و شیوه هایی را برگزیده اند که بتوانند هرچه بیشتر صدای اعتراض خود را به گوش سایر اقشار مردم برسانند و مبارزه خویش را پراثرتر سازند. بررسی مادرمورد مبارزات کارگری در سال ۸۰، نه فقط حاکی از رشد کمی این مبارزات چه به لحاظ شمار اقدامات اعتراضی و چه از لحاظ شمار کارگران شرکت کننده در این اعتراضات است؛ و نه فقط گویای رادیکالیزه تر شدن این مبارزات نسبت به سال های قبل از آن است؛ بلکه همچنین گویای این مسئله است که کارگران از لحاظ رشد همبستگی و درجه آگاهی در صفوف خویش به رغم تمامی محدودیت ها و خرابکاری ها، به فرازهای نوینی دست یافته اند. جنبش کارگری در سال ۸۰، بسیار پرتوان تر از گذشته وارد عرصه مبارزه طبقاتی شد و با یک رشته اعتصابات و اعتراضات مستمر و خیزش های وسیع، بسیاری از محدودیت ها و مرزهای پیشین را پشت سر گذاشت و از لحاظ کیفی و کمی نیز گام مهمی به جلو برداشت. با این همه قبل از یک جمع بندی نهایی و برای اثبات این ادعا، استناد و اشاره به نمونه هایی از مبارزات کارگری ضروریست.

نمونه اول: نمونه اول که بیان کننده استمرار و پیگیری مبارزه و رشد همبستگی و اتحاد در میان کارگران است؛ مبارزات کارگران چیت ری و گفش شادان پور است. چیت ری با حدود ۲۰۰۰ کارگر زیر پوشش بنیاد مستضعفان بود که از اواخر سال ۷۹ و هم زمان با واگذاری آن به بخش خصوصی، ناظر اعتراضات وسیع کارگران بوده است. بنیاد مستضعفان تحت این عنوان که صاحبان جدید کارخانه، با سرمایه گذاری های جدید به اوضاع تولید در چیت ری بهبود خواهند بخشید، این واحد را به بخش خصوصی واگذار نمود. کارگران چیت ری که نتایج خصوصی سازی ها یعنی بیکاری فوری کارگران دیگر بخش های واگذار شده را دیده بودند، این را می دانستند که بنیاد به هدف سلب مسئولیت از پاسخگویی به مسئله اشتغال و آینده کارگران و برای تسریع در امر بیکاری آنها، به این اقدام دست زده است.

بنابراین کارگران از همان اوایل اسفند ماه ۷۹ اعتراضات خود را شروع کردند و با تجمع در برابر کارخانه و مسدود ساختن جاده (رجائی) ضمن اعتراض به این مسئله، خواهان ضمانت شغلی و پرداخت حقوق های معوقه خود شدند. از اوایل سال ۸۰ این مبارزات شدت بیشتری به خود گرفت. از یک طرف کارفرمای جدید، فشار بر کارگران را به منظور اخراج آنها، تشدید نمود. از سوی دیگر کارگران نیز با مقاومت بیشتر و مبارزه پیگیرتر خواهان تحقق مطالبات خود شدند. صدها کارگر چیت ری روز نهم اردیبهشت ماه، باردیگر در برابر این کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند و سپس به سوی فرمان داری شهر ری، به راهپیمایی پرداختند. کارفرمائی می کرد با وعده، سر کارگران را شیره بمالد، اما کارگران قصد داشتند تا

طور که قبلا هم اشاره کردیم کارگران در بسیاری از موارد، اشکال متنوعی از مبارزه را هم زمان به کار برده اند. در اینجا نیز باید به این مسئله توجه کرد که بسیاری از تجمعات اعتراضی و راهپیمایی ها و تظاهرات کارگری مقدماتا با امتناع از کار و با اعتصاب آغاز شده و در ادامه به این اشکال فراروئیده است به نحوی که خود اعتصاب، تحت الشعاع اشکال بعدی قرار گرفته است؛ بدیهی است که این نمونه حرکت های اعتراضی فقط می توانسته است در آن دسته از کارگاهها و کار - خانه هایی که هنوز دایره ستند شکل بگیرد. بنابراین روشن است که اعتصابات کارگری به ۲۸ مورد یاد شده خلاصه نمی شود؛ بلکه اکثریت قابل توجهی از مجموع ۲۹۷ تجمع، راهپیمایی، تظاهرات و مسدود ساختن جاده ها و تحصن ها، با امتناع از کار و اعتصاب آغاز شده است. علاوه بر این اشکال، تحصن نیز یکی از دیگر شیوه های مبارزه کارگری بود هرچند که فقط حدود ۵ درصد از کل مبارزات کارگری را تشکیل می داد. به عبارتی کارگران در ۲۲ مورد یا در برابر دفاتر شرکت ها و مراکز دولتی و یا در محل کارخانه، دست به تحصن زدند و از این شیوه نیز برای مقابله با سرمایه داران و برای دستیابی به مطالبات خویش استفاده کردند. و بالاخره یکی دیگر از اشکال مبارزه کارگری ارسال نامه و طومار اعتراضی به مطبوعات، ادارات و مسئولین حکومتی بوده است. این شیوه در مجموع فقط حدود ده درصد از مبارزات را به خود اختصاص می دهد. شایان ذکر است که این شیوه در سال ۷۷ بیش از ۲۶ درصد از مبارزات کارگری را به خود اختصاص می داد. نکته قابل توجه، همان طور که در جدول شماره دو

مبارزه روی آورده اند. کارگران در ۷۵ مورد به راهپیمایی، تظاهرات در خیابان های اصلی شهرها و مسدود ساختن جاده ها و خیابان ها دست زدند. این شیوه مبارزه کارگری، به تنهایی حدود ۱۹ درصد از مجموع حرکت های اعتراضی کارگری را تشکیل می دهد. حال آن که در سال ۷۷ (سال مورد مقایسه ما) فقط در ۷ مورد شاهد این شیوه مبارزه کارگری هستیم و تظاهرات و راه پیمایی و مسدود ساختن جاده ها و خیابان ها، حدود ۵ درصد از کل حرکت های اعتراضی کارگری را تشکیل می داد. در عین حال باید به این مسئله نیز اشاره کرد که در اکثر این حرکت های اعتراضی، عموم مطالباتی که کارگران مطرح کرده اند، مطالباتی با خصلت دفاعی بوده است. به یک تعبیر، این شیوه مبارزه و رشد آن، در واقع امر، از یک لحاظ فشار بیش از پیش بردوش کارگران و تعرض کارفرمایان و سرمایه داران را بازتاب می دهد. بررسی ماهمچنین نشان می دهد که اعتصاب، یکی از اشکال اصلی و عمده مبارزه کارگری بوده است. همان طور که در جدول شماره ۲ دیده می شود، کارگران در ۲۸ مورد دست به اعتصاب خالص زده اند. به این معنی که با امتناع از کار، تولید را متوقف ساخته اند؛ بی آنکه به شکل دیگری از مبارزه کارگری روی آورند که شکل اعتصاب را تحت الشعاع قرار دهد. شمار اعتصابات به این شکل که عنوان شد، در مقایسه با سال ۷۷ تقریباً ثابت مانده است و در ضمن این شکل مبارزه، ۷ درصد از مجموع اشکال مبارزاتی کارگران را تشکیل می دهد حال آن که در سال ۷۷، ۲۱ درصد از کل مبارزات را شامل می شد. معهدا همان

شماره	شکل اعتراض	تعداد	درصد
۱	تجمع در برابر دفاتر شرکت ها و مراکز دولتی	۱۱۱	۲۷/۸۹
۲	تجمع در برابر کارخانه	۸۹	۲۲/۳۶
۳	مسدود ساختن خیابان ها و جاده ها	۳۸	۹/۵۵
۴	راهپیمایی و تظاهرات	۳۷	۹/۳۰
۵	اعتصاب	۲۸	۷/۰۴
۶	تحصن در برابر دفاتر شرکت ها و مراکز دولتی	۱۳	۳/۲۷
۷	تحصن در محل کارخانه	۹	۲/۲۶
۸	نامه اعتراضی و امضاء طومار	۴۱	۱۰/۲۹
۹	اعتراض عمومی (۱)	۲۱	۵/۲۸
۱۰	متفرقه (۲)	۱۱	۲/۷۶
جمع		۳۹۸	۱۰۰

(۱) - از آنجا که در برخی موارد، شواهد حاکی بر انجام یک اعتراض است اما شکل آن مشخص نبوده است؛ این اعتراضات تحت عنوان اعتراض عمومی آورده شده است.

(۲) - برخی اشکال اعتراضی نظیر، اعتصاب غذا، حمله به دفتر شرکت، گروگان گیری و امثال آن، در ردیف ده و تحت عنوان متفرقه منظور شده است.

رسیدن به خواست‌های خود به مبارزه ادامه دهند. بیش از هزارتن از کارگران روزهای متوالی در برابر کارخانه تجمعات اعتراضی برپا کردند و برای چندمین بار با بستن خیابان فدائیان اسلام و ایجاد راه بندان، خواسته‌های خود را تکرار کردند. کارفرما باز هم وعده رسیدگی داد، اما آنجا که به آن عمل نشد، ششم خرداد بار دیگر کارگران دست به اعتراض زدند و در مقابل ساختمان مرکزی بنیاد، اجتماع اعتراضی برپا کردند. کارگران خواستار پرداخت حقوق‌های معوقه و تضمین شغلی بودند. وقتی که بنیاد مستضعفان به صراحت از خود سلب مسئولیت کرد، کارگران مایوس نشدند و بار دیگر در ۲۱ خرداد در برابر دراصلی کارخانه تجمع کردند و جاده را بستند و از عبور و مرور وسایل نقلیه جلوگیری نمودند. این قضیه، در روز بعد یعنی ۲۲ خرداد نیز تکرار شد. صدها تن از کارگران (که خبرگزاری‌های رژیم آن را ۸۰۰ نفر اعلام کردند) از صبح زود در برابر کارخانه اجتماع اعتراضی برپا کردند. سپس با حمل پلاکاردهایی به سمت مجلس، دست به راهپیمایی زدند. با وجود آن‌که رژیم نیروهای سرکوب و ضد شورش خود را به محل اعزام نمود، اما آنان در آغاز قادر به متفرق ساختن کارگران نشدند. ساعت ۳ بعد از ظهر بود که رفقای کارگر شیفیت بعد از ظهر، به کارگرانی که در جلو مجلس اجتماع کرده بودند، پیوستند. کارگران با سر دادن شعارهایی علیه بنیاد مستضعفان و در اعتراض به خصوص سازی، مطالبات خویش را تکرار کردند. و در جریان درگیری و زد و خورد با نیروهای انتظامی و ضد شورش، نرده‌های جلوی مجلس را از جا کردند. مرتجعین که شاه مقاومت و روحیه بالای اعتراضی کارگران بودند برای انصراف کارگران از ادامه مبارزه و آرام ساختن آنها، سرحدی زاده را به جمع کارگران فرستادند. اما کارگران به درخواست‌های نماینده مجلس ارتجاع مبنی بردست نشستن از تجمع و اعتراض، اعتنایی نکردند و در ادامه اعتراضات خویش، فردای آن روز یعنی روز ۲۳ خرداد نیز مجدداً در برابر مجلس اجتماع کردند.

در همین روز کارگران کفش شادان پور نیز برای چندمین بار دست به اعتراض زده بودند و ضمن مسدود ساختن جاده قدیم کرج خواستار پرداخت حقوق‌های عقب افتاده و ضمانت شغلی شدند. کفش شادان پور نیز، زیر پوشش بنیاد مستضعفان است. از آن جا که کارگران این کارخانه شنیده بودند، رفقای کارگر خود در اعتراض به سیاست‌های بنیاد در برابر مجلس ارتجاع تجمع کرده اند، در ادامه اقدامات اعتراضی خود، به سمت مجلس دست به راهپیمایی زدند و به کارگران چیت ری ملحق شدند. بدین شکل کارگران نمونه دیگری از اتحاد مبارزاتی و همبستگی کارگری خویش را به نمایش گذاشتند.

در این جا چون مقامات رژیم ضد کارگر، از اتحاد و همبستگی کارگران شدیداً به وحشت افتاده بودند، قول دادند که به فوریت حقوق‌های عقب مانده را پرداخت کنند. اما وقتی که در روز ۲۸ خرداد مدیر عامل بنیاد از پرداخت حقوق‌های معوقه امتناع کرد، روز بعد از آن یعنی ۲۹ خرداد، بار دیگر بیش از ۱۲۰۰ کارگر از ساعت ۶/۵ صبح در برابر

ساختمان بنیاد اجتماع اعتراضی برپا کردند. و علی‌رغم حضور نیروهای ضد شورش و سرکوب -گر، در ورودی اصلی بنیاد را شکسته و با کنار زدن کیوسک نگهبانی خود را به داخل محوطه بنیاد رساندند و حتا معاون بنیاد را که می‌خواست وارد محوطه بنیاد شود، کتک زدند و برخواست‌های خود پای فشردند. بدین ترتیب مسئولین بنیاد در برابر اتحاد کارگران و استمرار مبارزه، مجبور به تسلیم شدند و قرار شد، سرپرستی کارخانه کماکان برعهده بنیاد باشد، حقوق‌های معوقه پرداخت شود و روند تولید در کارخانه ادامه یابد.

نمونه دوم: نمونه دیگر اقدام اعتراضی و مشترک کارگران پوشاک جامکو و کفش شادان پور است. صدهاتن از کارگران این دو کارخانه روز ۲۴ تیر، به اتفاق هم در برابر مجلس شورای اسلامی اجتماع اعتراضی برپا کردند و خواستار پرداخت حقوق‌های عقب افتاده خود شدند. در اثر تجمع کارگران، رفت و آمد وسایل نقلیه متوقف شد. کارگران به قصد ورود به مجلس، نرده‌های مقابل آن را واژگون کردند. نیروهای سرکوبگر دست به تیراندازی زدند و گاز اشک‌آور شلیک کردند و سپس به ضرب و شتم کارگران پرداختند. دهها تن از کارگران زن و مرد، زخمی و مصدوم و شماری نیز روانه بیمارستان شدند. با این وجود کارگران به مبارزه خویش ادامه دادند تا این که سرانجام رئیس مجلس مجبور شد، در یک جلسه اضطراری مشکلات کارگران را بررسی کند و به دنبال آن دو نماینده مجلس به میان کارگران آمدند و قرار شد مشکلات کارگران توسط کمیسیون‌هایی در مجلس پیگیری شود و تا انجام این اقدامات و اتمام پیگیریها، بخشی از مطالبات معوقه کارگران پرداخت شود.

نمونه سوم: نمونه دیگر اجتماعات و تظاهرات همزمان نساجی‌ها در اصفهان است که این مسئله چند بار تکرار شد. در طی این اعتراضات - ضات همزمان، کارگران نساجی، تمام شهر را به عرصه مبارزه خویش تبدیل کردند. از جمله در روز هفتم مرداد ماه، کارگران بافناز دست به تجمع اعتراضی زدند و سپس در خیابان‌های اصلی شهر به راه پیمایی و تظاهرات پرداختند که این مسئله به مسدود شدن خیابان‌ها و ایجاد راه بندان انجامید.

هم زمان، کارگران کارخانه رحیم زاده در برابر کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند. ایضا در همان روز کارگران نساجی پروین در برابر اداره کار دست به تجمع اعتراضی زدند و سپس در داخل شهر به تظاهرات پرداختند.

نمونه چهارم: نمونه دیگر که باز هم به کارگران نساجی برمی‌گردد، مربوط به بعد از تصویب لایحه به اصطلاح بازسازی و نوسازی صنایع نساجی است. البته در این رابطه فقط کارگران نساجی دست به اعتراض زدند، این موضوع مورد اعتراض بسیاری از واحدهای تولیدی و صنعتی دیگر نیز قرار گرفت، اما مسئله در مورد کارگران واحدهای نساجی شکل ویژه‌ای به خود گرفت. این لایحه توسط کابینه خاتمی تهیه شد و در اواخر شهریور ماه سال ۸۰ به مجلس ارائه و در سوم مهر ماه از تصویب مجلس ارتجاع گذشت. سوی امتیازات گوناگونی که با تصویب این لایحه به سرمایه داران داده شده است، در یکی از بندهای آن (بند: د)

به مدیران رسماً اجازه داده شده است نیروهای انسانی "مزاد" واحدهای صنعتی را به هر تعداد که تشخیص دادند، اخراج کنند. البته برای خالی نبودن عریضه، گفته اند (یا نوشته اند) که بعد از تأیید کمیته‌ای مرکب از نمایندگان وزارتخانه صنایع و معادن و وزرات کار و امور اجتماعی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی، که این‌ها هم البته همه شان نمایندگان و سخنگویان خودشان یعنی سرمایه‌داران و دولت آنها هستند. البته تا آنجا که موضوع به اخراج کارگران مربوط می‌شود، پیش از تصویب این لایحه نیز، کارگران دسته‌دسته توسط کارفرمایان و مدیران اخراج می‌شدند. به عبارتی برای اخراج کار -گران، آنان هیچ وقت منتظر لایحه و قانون نمی‌ماندند. اما در هر حال با تصویب این لایحه، دست آنها در اخراج و بیکار ساختن کارگران، بیش از پیش باز و بازر شد. این تعرض جدید به حقوق کارگران، البته مورد اعتراض وسیع و شدید کارگران واقع شد. اگر قبل از تصویب این لایحه، بسیاری از کارگران به ویژه کارگران نساجی هنوز در حالت بلاتکلیفی بودند و نسبت به آینده شغلی خود درنگرانی به سر می‌بردند، پس از تصویب این لایحه، این نگرانی به مراتب بیشتر شد و کارگران یک قدم دیگر خودشان را به اخراج و بیکاری نزدیک‌تر می‌دیدند. دولت و مجلس ضد کارگر، عملاً سند رسمی اخراج و بیکاری کارگران را صادر کرده و آن را به دست سرمایه داران سپرده بودند. کارگران که تا قبل از تصویب این لایحه هم به اندازه کافی، سنگینی زورگویی‌ها و فشار سرمایه داران و دولت آنها را بردوش خود حمل می‌کردند، بدیهی بود که در برابر این تعرض و زورگویی جدید ساکت ننشینند و ساکت هم ننشستند بلکه به اعتراضات و مبارزات گسترده‌ای دست زدند. نمونه بسیار جالب در این مورد، راهپیمایی و اعتراض کارگران در اصفهان است. در اصفهان بیش از ده هزار تن از کارگران نساجی، که کارگران نساجی‌های مختلف را در برمی‌گرفت، دست به اعتراض و راهپیمایی یکپارچه زدند. البته در جریان این اعتراض کارگرمی، خانه کارگر می‌خواست طبق نقشه و نقش همیشگی اش، اعتراض کارگران را مهار و در چارچوب منافع جناح‌ها محدود کند و از همین رو اساساً انجام راه پیمایی و تجمع اعتراضی را به صدور اجازه وزارت کشور مشروط ساخته بود. وقتی که وزارت کشور از صدور مجوز امتناع ورزید، خانه کارگر نیز با صدور اطلاعیه‌ای، راهپیمایی و تجمع اعتراضی را لغو نمود. معهذاً علی‌رغم لغو راهپیمایی از سوی خانه کارگر و همچنین به‌رغم مخالفت وزارت کشور، هزاران کارگر در صوفی‌متحد و به هم پیوسته در خیابان‌های اصلی شهر اصفهان دست به راهپیمایی زدند. کارگران در حین راهپیمایی، شعارهایی علیه مجلس و وزارت صنایع و معادن مسئولین دولتی استان، سر دادند و سرانجام در برابر فرمانداری تجمع کردند. در آنجا خواست‌های خود را مجدداً تکرار کرده و خواهان لغو مصوبه مجلس و رسیدگی به مشکلات خود شدند. رژیم که از این اتحاد و همبستگی کارگری شدیداً به هراس افتاده بود، فوراً نیروهای ضد شورش و سرکوبگر را جهت قلع و قمع کارگران به محل اعزام نمود. این نیروها

نیز با تیراندازی و شلیک گاز اشک آور و همچنین ضرب و شتم وحشیانه کارگران، سعی کردند کارگران را متفرق سازند. کارگران هم در برابر این وحشی گری های دولت سرمایه داران و نیروهای سرکوب آن مقاومت کردند و در جریان این رو در رویی ساختمان فرمانداری را مورد حمله قرار دادند. یک کیوسک متعلق به نیروهای انتظامی و یک موتور سیکلت پلیس را نیز به آتش کشیدند. گرچه در جریان اقدامات سرکوبگرانه نیروهای ضد شورش، شمار زیادی از کارگران مجروح و دستگیر شدند، ولی رژیم از این اعتراض یک پارچه شدیداً به وحشت افتاده بود، به ویژه آن که زمزمه اعتراض کارگران سایر واحدهای نساجی را در تهران شنیده بود. به همین دلیل هم "شورای امنیت" رژیم فوراً تشکیل جلسه داد و بعد هم هرگونه تجمع کارگری و تظاهرات در خیابانهای اطراف مجلس را ممنوع اعلام کرد. با وجود این، بیش از ۶ هزار تن از کارگران صنایع نساجی روز ۱۷ مهر در تهران تجمعی را که خانه کارگر میخواست به منظور قدردانی از وزیر سابق کاربرگزار نماید، به یک تجمع اعتراضی علیه مصوبه مجلس تبدیل کردند و خواستار لغو این مصوبه شدند. ناگفته نماند که به جز واحد های نساجی در اصفهان و تهران، در سایر استانها نیز کارگران واحدهای نساجی به طرق مختلف نسبت به این مصوبه اعتراض کردند و کارگران سایر واحدهای صنعتی نیز از کارگران نساجی حمایت کردند.

جمع بندی

در سال هشتم طبقه سرمایه دار و دولت پاسدار منافع این طبقه، بر تعرض خود علیه طبقه کارگر افزود و کارگران را به لحاظ شرایط کار زندگی در وضعیت بسیار دشوارتری قرار داد. دولت "اصلاحات" با اتخاذ و ادامه سیاست های ضد کارگری و پیشبرد همه جانبه تر سیاست های اقتصادی بورژوازی بین المللی و اعطای امتیازات جدیدی به سرمایه داران، طبقه کارگر را از همه سو تحت فشار قرار داد. ده ها هزار کارگر از کار اخراج شدند و صف میلیونی بیکاران که بردست و پایی طبقه کارگر سنگینی می کرد، متراکم تر و سنگین تر شد. شبخ اخراج و بیکاری بطور دائم بر فراز سر کارگران هنوز شاغل در گشت و گذار بود و صدها هزار کارگر، در نگرانی از دست دادن شغل، شب راه صبح رساندند. در ازا: کار طاقت فرسا، نه فقط دستمزد های کارگری کفاف تامین حداقل معاش را نمی کرد، بلکه در بسیاری از موارد پرداخت همین دستمزدهای ناچیز نیز ماه ها به تعویق افتاد. تعرض سرمایه داران به سطح زندگی و معیشت کارگری، برفقروسیه روزی کارگران و خانوارهای کارگری افزود.

هجوم بر برمنشانه سرمایه و تحمیل شرایط فوق العاده دشوار بر کارگران ایران، اثرات بلاواسطه ای بر جنبش کارگری بر جای گذاشت. طبقه کارگر در برابر این فشارها و تعرضات دست به مقاومت زد

و برای مقابله با آن و تحقق مطالبات خود، با کارفرمایان و دولت به مبارزه پرداخت. اصلی ترین خصوصیت جنبش کارگری در سال هشتم، ایستادن و مقاومت در برابر تعرض سرمایه داران به منظور ممانعت از پیشروی بیشتر آنان بود. در برابر یورش راهزانه طبقه سرمایه دار، کارگران در مرحله نخست باید به قطع دستی که به قصد دستبرد موجودی آنها دراز شده بود اقدام کنند، به دفاع از خود برخیزند، امکانات، سنگرها و موقعیت پیشین خود را حفظ کنند. این خصوصیت در مطالباتی که کارگران در حین مبارزه و مقابله با سرمایه داران مطرح کرده اند، که عموماً مطالباتی با خصلت دفاعی هستند نیز به روشنی بازتاب یافته است. تعرض وحشیانه سرمایه داران، در عمل مطالبات بالفعل تری را به دستور کار اکثریت عظیم کارگران مبدل ساخت و این فرصت و موقعیت را از کارگران که امتیازات جدیدی را از سرمایه داران طلب کنند، سلب نمود. این دسته از مطالبات نظیر افزایش دستمزدها مکان بسیار اندکی را در مجموع خواست های کارگری اشغال کرد و برخی دیگر از خواست های کارگری مثل انعقاد قراردادهای دسته جمعی که در گذشته (سال ۷۷) خواست بالفعلی را تشکیل می داد، در سال هشتم حتی اجازه و فرصت طرح شدن را هم نیافت. این در ستاست که خصلت عمومی مبارزات کارگران ایستادن در برابر تعرضات سرمایه داران بوده است و این مبارزات در وجه عمده برای یک رشته خواست های با خصلت دفاعی نظیر گرفتن حقوق های عقب افتاده، ادامه کاری کارخانه، تضمین شغلی و امثال آن انجام گرفته است، اما باید توجه داشت که کارگران در شرایطی دست به مبارزه زده اند و اعتصاب و تجمع راه پیمائی و تظاهرات راه انداخته اند که قانوناً از هرگونه اعتراضی منع شده اند. یعنی علی رغم غیرمجاز و غیرقانونی بودن اعتصاب و تجمع و راه پیمائی و غیره، کارگران در سطح بسیار وسیعی که از لحاظ کمی و کیفی و از لحاظ گستردگی نسبت به سالهای گذشته نیز از رشد چشمگیری برخوردار بوده است، به این کارمبادرت ورزیده اند. مثلاً همان نمونه اجتماعات اعتراضی و تظاهرات کارگران در اعتراض به مصوبه لایحه بازسازی صنایع نساجی در اصفهان که وزارت کشور آن را غیرقانونی خواند و حتی کارگران را هم تهدید نمود، با این وجود بازم کارگران دست به راه پیمائی و تظاهرات زدند و در این اقدام اعتراضی خود که نفس انجام آن زیر پا گذاشتن قوانین و تصمیمات دولت بود، بازم با تصمیمات دولت و مجلس به مخالفت برخاسته و خواستار لغو این مصوبه شدند. اعتصابات و اعتراضات کارگری در چندین مورد از سطح اعتراضات منفرد، محدود و پراکنده در یک کارخانه فراتر رفت و کارگران چند کارخانه در یک شهر با توافق دست به اعتصاب و اعتراض زدند و از این هم مهم تر گاه این اعتراض از سطح چند کارخانه در یک شهرستان نیز فراتر رفت و کارگران در سطح وسیع تر

و عمومی تری دست به مبارزه زدند. در مواردی اعتصاب و اعتراض کارگران یک بخش یا یک کارخانه، از سوی سایر کارگران در سایر بخش ها و کارخانه ها مورد حمایت قرار گرفت و از خواست های آنان پشتیبانی بعمل آمد. مبارزات کارگری در سال هشتم در عین حال بر این حقیقت نیز صحنه می گذارد که تشکلهای وابسته به رژیم مثل خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار بیش از پیش و به غایت در میان کارگران بی اعتبار، ایزوله و منفورند. کارگران نسبت به دخالت و خرابکاری این ارگان ها هوشیارتر شده و جنبه های مستقلانه مبارزات و اعتراض های کارگری تغلیظ و تقویت شده است. اعتراضات کارگری بسیار بیشتر از سالهای گذشته از چهار دیواری کارخانه ها فراتر رفت و خیابانی شد. کارگران در همان حال که با این شیوه مبارزه، توانستند صدای اعتراض خود را به گوش سایر اقشار زحمتکش جامعه برسانند و سرمایه داران را برای پاسخگویی به مطالبات خویش تحت فشار بگذارند، در عین حال مستقیماً رو در روی پلیس و نیروهای سرکوب ضد شورش و نیز مقامات و نهادهای حکومتی و دریک کلام رو در روی دولت بعنوان نماینده طبقه سرمایه دار قرار گرفتند. بدیهی است که در این شیوه مبارزه که دیگر رو در روی کارگران با یک مدیر، یک کارفرما و یا یک سرمایه دار منفرد نیست، بلکه رودر روی کارگران با دولت بعنوان نماینده تمام کارفرمایان و سرمایه داران است، مبارزات کارگران عملاً از حالت مبارزات صرفاً اقتصادی فراتر رفت و آشکارا خصلت سیاسی بخود گرفت. علاوه بر تقویت جنبه های سیاسی مبارزات طبقه کارگر، رودر روی کارگران با دولت بعنوان نماینده طبقه سرمایه دار، تأثیرات بلاواسطه ای بر شناخت کارگران از ماهیت واقعی دولت و نیز ارتقا درجه آگاهی کارگران برجای گذاشت. خلاصه آنکه مبارزات کارگری در سال هشتم بیش از پیش وسعت و گسترش یافت. در جریان این مبارزات، اتحاد، یکپارچگی و همبستگی کارگران تقویت شده است. هر چند این مبارزات هنوز اساساً خودانگیخته است، اما بارشده عنصر آگاهی و درجات معینی از سازماندهی همراه بوده است. این مبارزات در کلیت خود از لحاظ کمی و کیفی ارتقا یافته است.

زیر نویس:

*- جدولها و آمار و ارقام بر مبنای خبرهای انتشار یافته در نشریه کار و با استفاده از نشریات برخی دیگر از جریان های سیاسی و نیز روزنامه ها و نشریات رژیم تنظیم شده است. باید توجه داشت که به دلایل مختلف از جمله به دلیل حاکمیت خفقان و سرکوب بر جامعه، بسیاری از خبر های مربوط به اعتصابات و اعتراضات کارگری در جایی منعکس نمی شود. لذا ارقام واقعی مربوط به اعتصابات و اعتراضات کارگری در سال ۸۰ می تواند بیشتر از این ها باشد.

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۱	شرکت همدان نخ	فروردین	تجمع در اداره کل کار+ تجمع در خانه کارگر	بازگشت به کار
۲	فرش و پتوی تبریز	"	تجمع در خانه کارگر + امضاء یک طومار	پایان بلاتکلیفی
۳	کارگاه کوثر	"	اعتراض عمومی	اعتراض به اخراج + بازگشت به کار
۴	چرم رخشان	"	نامه اعتراضی	حقوق های معوقه
۵	پارچه بافی فرصتیان - شیراز	"	تجمع در برابر کارخانه	حقوق های معوقه + پایان بلاتکلیفی + ضمانت شغلی
۶	کفش شادان پور	"	تجمع در برابر ساختمان شرکت	حقوق و مزایای معوقه (۹ ماه)
۷	دانشگاه علوم پزشکی خراسان	"	تجمع در محل دانشگاه	اعتراض به اخراج و به سیاست مدیریت
۸	پتروشیمی بندر خمینی - ماهشهر	"	تجمع در برابر فرمانداری	اعتراض به اخراج + بازگشت به کار
۹	کفش شادان پور	"	تجمع و ایجاد راه بندان در جاده قدیم کرج	حقوق های معوقه (۱۰ ماه)
۱۰	شرکت واحد اتوبوس رانی - تهران	"	تجمع + راهپیمایی + امضاء طومار	اعتراض به کسر یک ماه حقوق
۱۱	علاءالدین	"	تجمع در برابر مجلس	حقوق های معوقه + اعتراض به تعطیلی کارخانه
۱۲	صنایع پلاستیک شمال	"	تجمع در برابر شرکت	بازگشت به کار
۱۳	ایران پویا (جنرال الکتریک)	"	اعتصاب	حقوق های معوقه + اعتراض به واگذاری زمین مسکن کارگران
۱۴	صنایع پلاستیک شمال - رشت	اردیبهشت	تجمع در برابر شرکت	بازگشت به کار اخراج شدگان
۱۵	کارخانه علاءالدین	"	تجمع در برابر مجلس	اعتراض به تعطیلی کارخانه + حقوق های معوقه + بازگشت به کار + ضمانت شغلی
۱۶	کفش شادان پور	"	تجمع و مسدود ساختن جاده قدیم کرج	حقوق های معوقه (۱۱ ماه)
۱۷	ریسندگی بارش - اصفهان	"	تجمع در برابر کارخانه + راهپیمایی در شهر به سوی استانداری	حقوق های معوقه (۴ ماه)
۱۸	چیت ری	"	تجمع + راهپیمایی به سمت فرمانداری	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۱۹	چیت ری	"	تجمع در برابر کارخانه + ایجاد راهبندان (چند روز متوالی)	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۲۰	چیت ممتاز	"	تجمع + مسدود ساختن جاده + پیوستن به کارگران چیت ری	حقوق های معوقه + حمایت از کارگران چیت ری
۲۱	بافناز - اصفهان	"	اعتصاب (برای چندمین بار)	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی + تصویب قانون باز-نشستگی پیش از موعد + تامین مواد اولیه برای کارخانه
۲۲	کفش شادان پور	"	تجمع در برابر وزارت کار	حقوق های معوقه (۹ ماه) + پایان بلاتکلیفی + بازگشت به کار
۲۳	شرکت تابش و صاعقه - آبادان	"	تحصن + حمله به دفتر مرکزی شرکت	حقوق و مزایای معوقه (۲ ماه)
۲۴	کارگران جویای کار - آبادان	"	تجمع در برابر دفتر کارایی + حمله به دفتر مربوطه	کار
۲۵	شرکت نیک پوش	"	تجمع و مسدود ساختن جاده کرج	حقوق و مزایای معوقه
۲۶	شرکت پارسیان	"	تجمع و مسدود ساختن جاده کرج	حقوق و مزایای معوقه
۲۷	صنایع پلاستیک شمال - رشت	"	تجمع در برابر شرکت	بازگشت به کار همکاران اخراجی
۲۸	ریسندگی خزر - گیلان	"	تجمع و اعتراض	حقوق های معوقه
۲۹	تولید ابزار صنعتی - اصفهان	"	تحصن و تجمع در برابر کارخانه	رسیدگی به مشکلات خود
۳۰	چندین کارگاه و کارخانه	"	تجمع در برابر مجلس	حق اعتصاب
۳۱	کارگران شهرداری - مهاباد	"	تحصن سه روزه	حقوق های معوقه (۳ ماه) + پرداخت حق بیمه
۳۲	پارچه بافی کشمیر - کرمانشاه	خرداد	تجمع در برابر اداره کل کار استان	اعتراض به اخراج ها و تعطیل کارخانه + بازگشایی و تداوم کار کارخانه + بازگشت به کار

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۳۳	کارگاه سرت چای - تهران	"	اعتراض عمومی	حقوق های معوقه (۲ ماه) + عیدی سال ۷۹ + اعتراض به اخراج
۳۴	چیت ری - تهران	"	تجمع در برابر ساختمان بنیاد مستضعفان	حقوق های معوقه + اعتراض به واگذاری کارخانه به بخش خصوصی
۳۵	شرکت قطعات فولادی	"	تجمع + مسدود ساختن جاده قدیم کرج	حقوق و مزایای معوقه
۳۶	شرکت تولیدی پارس قوطی	"	اعتراض عمومی	اعتراض به واگذاری کارگران قراردادی به بخش پیمانکاری
۳۷	چیت ری - تهران	"	تجمع در برابر مجلس + کندن میله های مجلس	حقوق و مزایای معوقه + ضمانت شغلی + مخالفت با خصوصی سازی
۳۸	تخته سه لایی - ساری	"	تجمع اعتراضی (مجدد)	حقوق و مزایای معوقه + ادامه کاری کارخانه + ضمانت شغلی
۳۹	کارخانه بریجستون	"	تحصن	حقوق های معوقه
۴۰	کارخانه فارس کمپرسور	"	تحصن	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۴۱	کفش شادان پور	"	تجمع در برابر مجلس + پیوستن به کارگران چیت ری	حقوق های معوقه + حمایت از چیت ری
۴۲	جامکو - تهران	"	تجمع در برابر وزارت صنایع	حقوق های معوقه (۱۰ ماه)
۴۳	معادن ذغال سنگ البرز - شاهرود	تیر	اعتصاب	حقوق و مزایای معوقه + اعتراض به محرومیت از بیمه درمانی
۴۴	قطعات فولادی - کرج	"	تجمع + مسدود ساختن جاده قدیم کرج	حقوق و مزایای معوقه
۴۵	کوه فردا صفهان (ناسیونال)	"	تجمع	حقوق و مزایای معوقه + اعتراض به سیاست مدیریت در به رکود کشاندن کارخانه
۴۶	چیت ری - تهران	"	تجمع و تحصن در محل ساختمان بنیاد مستضعفان	حقوق و مزایای معوقه + اعتراض به خصوصی سازی + ضمانت شغلی
۴۷	شهرداری مسجد سلیمان	"	اعتصاب (چند روزه)	حقوق و مزایای معوقه (۳ ماه)
۴۸	کاغذ سازی کارون - شوشتر	"	تحصن و تجمع در برابر فرمانداری	در مورد مسکن
۴۹	جامکو - تهران	"	تجمع در برابر مجلس	حقوق و مزایای معوقه
۵۰	جامکو - تهران	"	تجمع و تظاهرات در برابر مجلس به اتفاق کارگران شادان پور	حقوق های معوقه (یک سال)
۵۱	کفش شادان پور	"	تجمع در برابر مجلس و تظاهرات به اتفاق کارگران جامکو	حقوق های معوقه (یک سال)
۵۲	داروگر	"	تجمع در برابر اتاق بازرگانی و صنایع و معادن + تظاهرات	اعتراض به اخراج ۶۰ کارگر و سیاست مدیریت
۵۳	کفش سه ستاره	"	تجمع در برابر وزارت کار و امور اجتماعی	حقوق های معوقه (۸ ماه) + ادامه کاری کارخانه
۵۴	جامکو	"	تجمع در برابر مجلس	حقوق های معوقه
۵۵	کفش شادان پور	"	تجمع در برابر وزارت صنایع	حقوق و مزایای معوقه
۵۶	شهرداری جهرم	"	تحصن در برابر شهرداری	بازگشت به کار
۵۷	کارگران بازنشسته - کاشان	"	تجمع در محل کانون بازنشستگان	اعتراض به واگذاری بیمارستان به وزارت بهداشت
۵۸	ریسندگی گیلان - رشت	"	تجمع در محوطه کارخانه	حقوق های معوقه (۳ ماه)
۵۹	بنیاد مستضعفان	"	تجمع کارمندان و پرستاران در برابر بنیاد	حقوق های معوقه + اعتراض به اخراج
۶۰	کوه فردا صفهان	"	تجمع	اعتراض به تعطیلی کارخانه + ضمانت شغلی

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۶۱	سلک باف یزد	"	تجمع برای چندمین بار	حقوق های معوقه (۳ ماه)
۶۲	واحد صنعتی "پاتله"-شهرضا	"	تجمع در برابر کارخانه	حقوق های معوقه
۶۳	بنیان دیزل تبریز	"	اعتصاب	اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، مزایای شغلی + بهبود شرایط کار
۶۴	پشم بافی کشمیر- کرمانشاه	مرداد	تجمع در برابر اداره کار	اعتراض به اخراج ها و سیاست مدیریت
۶۵	شرکت سیوان راهساز- ارومیه	"	تجمع در برابر اداره کار	حقوق های معوقه+ عیدی سال قبل
۶۶	سد کارون	"	اعتراض عمومی	حقوق های معوقه
۶۷	نساجی رحیم زاده- اصفهان	"	تجمع+ تظاهرات+ مسدود ساختن جاده	حقوق های معوقه
۶۸	بافناز- اصفهان	"	تجمع در خیابان اصلی شهر و مسدود ساختن آن	حقوق های معوقه+ ضمانت شغلی
۶۹	پروین - اصفهان	"	تجمع در برابر اداره کار+ تظاهرات در داخل شهر	حقوق های معوقه+ مخالفت با خصوصی سازی
۷۰	نساجی رحیم زاده- اصفهان	"	تجمع در برابر کارخانه	حقوق های معوقه+ مخالفت با خصوص سازی + ضمانت شغلی
۷۱	بافناز- اصفهان	"	تجمع و تحصن در برابر کارخانه+ مسدود ساختن خیابان اصلی شهر	حقوق و مزایای معوقه+ ضمانت شغلی
۷۲	یزد باف	"	اعتراض عمومی	اعتراض به اخراج ها
۷۳	پتروشیمی ارومیه	"	تجمع	اجرای طرح طبقه بندی مشاغل
۷۴	نساجی های کاشان	"	تجمع در برابر شورای شهر	حقوق های معوقه
۷۵	ابریشم مخمل کاشان	"	تجمع در برابر کارخانه	اعتراض به دستگیری همکاران+ ضمانت شغلی + امنیت شغلی
۷۶	پالایشگاه آبادان	"	تجمع در برابر شرکت	اعتراض به اخراج ها
۷۷	نساجی رحیم زاده- اصفهان	"	تجمع	حقوق های معوقه+ ضمانت شغلی
۷۸	بافناز اصفهان	"	تجمع	حقوق های معوقه+ ضمانت شغلی
۷۹	شرکت ساختمانی-آرادان زنجان	"	تجمع	حقوق های معوقه (۴ ماه)
۸۰	صنایع زرین خودرو ایران	"	تجمع در برابر مجلس همراه با حمل پلاکارد	-
۸۱	بافناز- اصفهان	"	تجمع	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۸۲	بارش - اصفهان	"	تجمع و مسدود ساختن جاده	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۸۳	ایران خود رو	"	تجمع+ نامه اعتراضی+ آتش زدن چند دستگاه پیکان	اعتراض علیه برگزاری انتخابات شورای اسلامی
۸۴	پاتله	"	تجمع دوازده در برابر کارخانه	پرداخت به موقع دستمزدها
۸۵	پتروکاران-اراک	"	تجمع در برابر کارخانه کارگر	ضمانت شغلی+ اعتراض به قراردادهای موقت
۸۶	سیمان هگمتان	"	تجمع+ حمله به دفتر کارخانه و شکستن شیشه ها	اعتراض به اخراج + بهبود ایاب ذهاب+ آب آشامیدنی
۸۷	مجمع کشت و صنعت- لرستان	"	تحصن در مقابل استانداری	اعتراض به تعطیلی مجتمع
۸۸	سلک باف- یزد	"	تجمع	حقوق های معوقه (۲۰ ماه)
۸۹	شهرداری جهرم	"	تجمع در برابر شهرداری	حقوق های معوقه (۴ ماه)+ پایان بلاتکلیفی
۹۰	پارس پویا-مراغه	"	نامه اعتراضی	اعتراض به اخراج ها+ ضمانت شغلی
۹۱	شرکت جنرال	"	تحصن در محل شرکت	پایان بلاتکلیفی+ کار وادامه کاری+ ضمانت شغلی
۹۲	شرکت پاپکو-کرمانشاه	"	نامه اعتراضی	اعتراض به اخراج+ حقوق های معوقه (۷ ماه) + رسیدگی به مشکلات
۹۳	آرد شیراز	"	نامه اعتراضی	حقوق های معوقه (چندین ماه) راه اندازی کارخانه + رفع بلاتکلیفی+ ضمانت شغلی

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۹۴	پشمبافی کشمیر-کرمانشاه	"	تجمع در برابر اداره کل کار کرمانشاه	اعتراض به اخراج ها + حقوق های معوقه
۹۵	سیوان راه ساز-ارومیه	"	تجمع در برابر اداره کل کار	حقوق های معوقه (۳ماه)+ عیدی سال ۷۹
۹۶	فوکا صنعت-همدان	"	تجمع در برابر دفتر روزنامه کار و کارگر	حقوق و مزایای معوقه (۳ ماه) حل مشکلات کارخانه
۹۷	حمل و نقل شهری -ارومیه	شهریور	اعتصاب دو روزه	حقوق و مزایای معوقه
۹۸	فولاد خراسان	"	اعتصاب غذا	حقوق معوقه + اعتراض به عدم رسیدگی مدیریت به خواستها
۹۹	فرش بیستون-کرمانشاه	"	اعتصاب و تجمع (یک هفته)	حقوق و مزایای معوقه (۲ماه)+ عیدی و پاداش سال ۷۹
۱۰۰	نساجی غرب -کرمانشاه	"	اعتصاب و تجمع در محوطه کارخانه	حقوق های معوقه (۲ماه)+ عیدی و پاداش سال ۷۹
۱۰۱	مجتمع کشت و صنعت-لرستان	"	اعتصاب و تحصن در محوطه مجتمع	حضور استاندار برای پاسخگویی+ مابه التفاوت ۱۳ ماه + طرح طبقه بندی مشاغل+ ضمانت شغلی حقوق معوقه (۱ماه)
۱۰۲	پشمبافی کشمیر -کرمانشاه	"	تجمع در برابر استانداری کرمانشاه	اعتراض به اخراج ها + حقوق های معوقه
۱۰۳	سرت چای -شهری	"	تجمع هر روزه در محل کار	ادامه کاری کارخانه+ بازگشت به کار
۱۰۴	شرکت اصفهان طیور	"	نامه اعتراضی	حقوق های معوقه (۳ ماه)+ ضمانت شغلی
۱۰۵	شرکت جامینه	"	اعتراض عمومی	اعتراض به قراردادهای موقت+ بازگشت به کار
۱۰۶	شرکت پای ساز	"	نامه اعتراضی	حقوق های معوقه + اجرای طرح طبقه بندی مشاغل
۱۰۷	بارش اصفهان	"	تجمع+ بستن جاده تهران - اصفهان	حقوق های معوقه+ ضمانت شغلی
۱۰۸	کارخانه علماء الدین	"	نامه اعتراضی	حقوق های معوقه
۱۰۹	پروژه گاز پارس جنوبی	"	نامه اعتراضی	افزایش دستمزدها+ مزد مساوی در برابر کار مساوی (با کارگران خارجی)
۱۱۰	مقواسازی کرج	"	تجمع در دفتر روزنامه کار و کارگر	حقوق های معوقه (۶ماه)
۱۱۱	چوکا -قائم شهر	"	تجمع در برابر بانک صنعت و معدن در تهران	حقوق و مزایای معوقه
۱۱۲	ریسندگی گیلان	"	اعتصاب+ تجمع در محوطه کارخانه	حقوق های معوقه + مابه التفاوت عیدی و پاداش سال ۷۹+ اعتراض به بازداشت همکاران
۱۱۳	کیسه گیلان	"	اعتصاب + تجمع در محوطه کارخانه	مطالبات معوقه+ اعتراض به اخراج+ ضمانت شغلی
۱۱۴	کفش شادان پور	"	تجمع	اعتراض به تعطیلی شرکت
۱۱۵	کفش شادان پور	"	تحصن در برابر مجلس	حقوق های معوقه+ پایان بلاتکلیفی
۱۱۶	جامکو - تهران	"	تحصن در برابر مجلس	حقوق های معوقه+ پایان بلاتکلیفی
۱۱۷	پروژه گاز پارس جنوبی	"	تحصن در محل پالایشگاه	اعتراض به دستگیری کارگران+ آزادی فوری آنها
۱۱۸	کیسه گیلان	"	نامه اعتراضی	اعتراض به اخراج ها+اعتراض به قراردادهای موقت
۱۱۹	کشت و صنعت و دامپروری-لرستان	مهر	اعتصاب	حقوق های معوقه + اعتراض به اخراج و احتمال انحلال شرکت + ضمانت شغلی
۱۲۰	مجتمع تولیدی میثم -کرمانشاه	"	تجمع+ مراجعه به اداره کار	اعتراض به تعطیل کارخانه+ ادامه کاری کارخانه+ بازگشت به کار
۱۲۱	نساجی پروین -اصفهان	"	نامه اعتراضی	حقوق و مزایای معوقه+ ضمانت شغلی
۱۲۲	معدن ذغال سنگ طرزه - شاهرود	"	اعتصاب+ تجمع	افزایش دستمزدها+ پرداخت حقوق و مزایای بازنشستگان
۱۲۳	بافناز -اصفهان	"	تجمع+ تظاهرات	حقوق های معوقه+ اعتراض به لایحه "بازسازی صنایع نساجی"

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۱۲۴	بارگیری بندرعباس	"	اعتصاب	بهبود شرایط کار+ اعتراض به شرایط نامناسب کار
۱۲۵	بارش - اصفهان	"	تجمع+ راهپیمایی و تظاهرات در سطح شهر+ تجمع در برابر فرمانداری و ایجاد راه بن‌دان	اعتراض به لایحه "بازسازی صنایع"+ حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۱۲۶	نساجی پروین - اصفهان	"	تجمع+ راهپیمایی و تظاهرات در سطح شهر+ تجمع در برابر فرمانداری و ایجاد راه بن‌دان	اعتراض به لایحه "بازسازی صنایع"+ حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۱۲۷	بافناز - اصفهان	"	تجمع+ راهپیمایی و تظاهرات در سطح شهر+ تجمع در برابر فرمانداری و ایجاد راه بن‌دان	اعتراض به لایحه "بازسازی صنایع"+ حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۱۲۸	نساجی رحیم زاده - اصفهان	"	تجمع+ راهپیمایی و تظاهرات در سطح شهر+ تجمع در برابر فرمانداری و ایجاد راه بن‌دان	اعتراض به لایحه "بازسازی صنایع"+ حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۱۲۹	نساجی های تهران	"	تجمع	اعتراض به مصوبه مجلس + ضمانت شغلی
۱۳۰	۱۴۷ واحد نساجی	"	ارسال نامه اعتراضی به مجلس	هشدار در مورد تصویب لایحه "بازسازی صنایع"
۱۳۱	شرکت معادن فاریاب	"	ارسال نامه به ارگان های دولتی	حقوق های معوقه + رسیدگی به مشکلات
۱۳۲	چیت سازی بهشهر	"	تحصن کارگران بازنشسته در برابر کارخانه	حقوق های معوقه (۲ سال) + سنوات خدماتی
۱۳۳	زرین نخ گرگان	"	اعتراض عمومی	اعتراض به اخراج + بازگشت به کار + ضمانت شغلی
۱۳۴	کارگران بازنشسته شهر ری	"	تجمع در محل خانه کارگر شهر ری	اعتراض نسبت به نحوه تقسیم اجناس، بن مستمری بگیران و بازنشستگان
۱۳۵	بافناز - اصفهان	"	تجمع	اعتراض به مصوبه مجلس
۱۳۶	کفش شادان پور	"	تجمع در برابر وزارت کار	حقوق و مزایای معوقه + رسیدگی به مشکلات
۱۳۷	پشم بافی آسیا (کرمان)	"	تجمع در برابر اداره کل کار کرمان	رفع بلاتکلیفی + ضمانت شغلی
۱۳۸	پتوی تبریز	"	تجمع	اعتراض به اخراج ها
۱۳۹	پارچه "بافی فرصتیان (شیراز)	"	تجمع در برابر کارخانه + ایجاد راه بن‌دان	پایان بلاتکلیفی + بازگشت به کار
۱۴۰	چیت سازی بهشهر	"	تجمع در برابر فرمانداری + راهپیمایی و مسدود راه ساختن جاده بهشهر - گرگان ادامه تظاهرات پیمایی به طرف کارخانه	پایان بلاتکلیفی + حقوق های معوقه
۱۴۱	جهان چیت	"	تجمع + ایجاد راه بن‌دان در جاده تهران - کرج	حقوق های معوقه (۳ ماه)
۱۴۲	فرش اکباتان	"	تجمع و تحصن در برابر سازمان صنایع ملی	حقوق های معوقه
۱۴۳	بنیان دیزل تبریز	"	اعتصاب چند روزه	اجرای طرح طبقه بندی مشاغل + پرداخت مزایای شغلی + لباس ایمنی کار
۱۴۴	فرش تبریز	"	تجمع در خانه کارگر تبریز	حقوق های معوقه + اعتراض به اخراج ها
۱۴۵	نساجی های کاشان	"	تجمع + راهپیمایی به سمت فرمانداری	اعتراض به مصوبه مجلس + لغو آن + ضمانت شغلی
۱۴۶	نساجی های سمنان	"	تجمع در محل خانه کارگر سمنان	اعتراض به مصوبه مجلس + لغو آن + ضمانت شغلی
۱۴۷	نساجی رحیم زاده - اصفهان	"	تجمع در برابر اداره کل کار و امور اجتماعی اصفهان	حقوق و مزایای معوقه (۴ ماه) + ضمانت شغلی
۱۴۸	نساجی های استان یزد	"	گرد هم آیی و تجمع چند واحد نساجی	اعتراض به مصوبه مجلس + ضمانت شغلی
۱۴۹	اتحادیه کارگران نساج	"	صدور یک بیانیه	مخالفت با مصوبه مجلس + لغو آن + ضمانت شغلی
۱۵۰	شرکت نقش ایران	آبان	نامه اعتراضی	مخالفت با مصوبه مجلس + ضمانت شغلی + ادامه کاری کارخانه
۱۵۱	چیت سازی بهشهر	"	تجمع در برابر فرمانداری + تظاهرات و راه بن‌دان و بستن جاده مازندران - خراسان	حقوق های معوقه + پایان بلاتکلیفی + رسیدگی به وضعیت کارگران بیکار شده + ضمانت شغلی
۱۵۲	پشم بافی کشمیر - کرمانشاه	"	تجمع در برابر استانداری	حقوق های معوقه + ادامه کاری کارخانه + ضمانت شغلی

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۱۵۳	جهاد نصر - خوزستان	"	اعتصاب + تجمع در برابر در ورودی شرکت	حقوق و مزایای معوقه (۴ ماهه) + ضمانت شغلی
۱۵۴	پشم و پتیوی تبریز	"	تجمع هرروزه کارگران اخراجی در محوطه کارخانه	حقوق و مزایای معوقه + پایان بلاتکلیفی + بازگشت به کار
۱۵۵	آرد سازی تبریز	"	تجمع و حضور هرروزه در محل کارخانه	حقوق و مزایای معوقه + بازگشت به کار
۱۵۶	شرکت آریا موکت	"	اعتراض عمومی	بازگشت به کار
۱۵۷	مجتمع سیلو و آسیاب - کرمان	"	نامه اعتراضی به رئیس سازمان غله	حقوق های معوقه + بازگشت به کار
۱۵۸	کفش کویر کرمانشاه	"	نامه اعتراضی به وزیر کار	هشدار به تعطیلی کارخانه + اعتراض به بازخرید اجباری
۱۵۹	نساجی های قزوین چند واحد	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۰	نخ ناز	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۱	نقش ایران	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۲	فرش پارس	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۳	پوشینه باف	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۴	فرش اکباتان	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۵	کوراوغلی	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۶	نخ ران	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۷	جهان نخ	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۸	ایران ریسه	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۶۹	چیت ری	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۷۰	نساجی های استان یزد	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۷۱	صائین باف زنجان	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۷۲	پارسلیون	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۷۳	تبد	"	نامه اعتراضی	اعتراض به مصوبه مجلس + مسکوت گذاشتن یالغوان
۱۷۴	آلومینیوم سازی - اراک	"	تجمع در برابر کارخانه به مدت چند روز	طرح طبقه بندی مشاغل + حقوق های معوقه + اعتراض به قراردادهای موقت + ضمانت شغلی
۱۷۵	کوه فرد اصفهان	"	تجمع و تظاهرات + آتش زدن لاستیک + مسدود ساختن جاده تهران - شاهین شهر	حقوق های معوقه + پایان بلاتکلیفی + ضمانت شغلی
۱۷۶	نساجی رحیم زاده - اصفهان	"	تجمع در برابر کارخانه	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۱۷۷	جامکو - تهران	"	تجمع در برابر استانداری تهران	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۱۷۸	معادن فاریاب	"	تجمع در برابر فرمانداری بندرعباس	حقوق های معوقه (۸ ماه)
۱۷۹	پالایشگاه فروآلیاژ	"	تجمع در برابر فرمانداری بندرعباس	حقوق های معوقه
۱۸۰	بارش - اصفهان	"	تحصن دو روزه و تجمع در مسیر جاده اصفهان - تهران + مسدود ساختن جاده	حقوق های معوقه (۳ ماه)
۱۸۱	شهرداری خواف	"	اعتراض عمومی	حقوق های معوقه (۲ ماه)
۱۸۲	چوخا - ساری	"	تجمع و تحصن در برابر استانداری	حقوق و مزایای معوقه (بیش از یک سال) + بازگشت به کار
۱۸۳	آهک لرستان	"	تجمع + جلوگیری از حرکت ماشین حامل نماینده بانک مسکن	حقوق های معوقه + بازگشت به کار
۱۸۴	چیت سازی - بهشهر	"	تجمع در برابر کارخانه	حقوق و مزایای معوقه (۹ ماهه) + ضمانت شغلی

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۱۸۵	بافناز - اصفهان	"	تجمع در خیابان چهارباغ اصفهان + گروگان گرفتن مدیر مالی شرکت	حقوق های معوقه
۱۸۶	نساجی قائم شهر	"	تجمع در محل کارخانه	حقوق های معوقه
۱۸۷	کشت و صنعت نیشکر کارون	"	تجمع + مسدود ساختن جاده اختصاصی مجتمع دزفول	اعتراض به اخراج + بازگشت به کار
۱۸۸	صنایع پشم کرمان	آذر	تجمع در خانه کارگر این شهر	اعتراض به وضعیت کارخانه و احتمال تعطیلی آن + رسیدگی به مشکلات + ضمانت شغلی + اعتراض به بازخرید اجباری
۱۸۹	بارش - اصفهان	"	تجمع + راهپیمایی + مسدود ساختن جاده تهران - اصفهان + راهپیمایی به سمت کارخانه	حقوق های معوقه + اعتراض به واگذاری کارخانه به بخش خصوصی
۱۹۰	بارش - اصفهان	"	تجمع + تظاهرات + بستن جاده تهران - اصفهان	حقوق های معوقه + اعتراض به واگذاری کارخانه
۱۹۱	بارش - اصفهان	"	تجمع + تظاهرات + بستن جاده تهران - اصفهان	حقوق های معوقه + رسیدگی به مشکلات
۱۹۲	نساجی نوین - شهرضا	"	تجمع در برابر فرمانداری	اعتراض به تعطیلی کارخانه + راه اندازی کارخانه + ضمانت شغلی
۱۹۳	ماشین سازی تبریز	"	اعتصاب	افزایش دستمزد + اعتراض به اخراج + اعتراض به خصوصی سازی + تحقق مطالبات معوقه
۱۹۴	کاسه نمد ایران - ساوه	"	اعتصاب	حقوق های معوقه
۱۹۵	پوشاک پلیکان - طبس	"	راهپیمایی در شهر + تجمع در برابر فرمانداری	حقوق های معوقه
۱۹۶	جهاد نصر - خوزستان	"	اعتراض و تحصن	اعتراض به اخراج ها + رسیدگی به مشکلات
۱۹۷	بارش - اصفهان	"	کارگران از اصفهان به تهران آمدند و از ۱۱ تا ۱۸ آذر در برابر مجلس تحصن کردند	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۱۹۸	الکترونیک ایران - رشت	"	تجمع در خانه کارگر شهرستان	بازگشت به کار + حل مشکلات
۱۹۹	شرکت لاستیک و کفش سازی جم	"	نامه اعتراضی به مطبوعات	هشدار به تعطیلی کارخانه و بیکاری کارگران + ضمانت شغلی + حل مشکلات کارخانه
۲۰۰	شرکت بهداشت و درمان کرج	"	اعتراض عمومی	ضمانت شغلی + مخالفت با واگذاری شیکه به بخش خصوصی
۲۰۱	شرکت فرش و پتوی تبریز	"	اعتراض عمومی	اعتراض به اخراج ها + بازگشت به کار
۲۰۲	بیستون - کرمانشاه	"	اعتراض عمومی	اعتراض به اخراج ها + پایان بلا تکلیفی + بازگشت به کار
۲۰۳	کفش کویر - کرمانشاه	"	اعتراض عمومی	حقوق های معوقه + ادامه کاری کارخانه + بازگشت به کار
۲۰۴	نساجی های گیان	"	تجمع + اعتراض عمومی	محکوم کردن سرکوب کارگران بارش اصفهان + حمایت از خواست آنها
۲۰۵	نساجی های قزوین	"	نامه اعتراضی (اطلاعیه)	محکوم کردن سرکوب کارگران بارش اصفهان + حمایت از خواست آنها
۲۰۶	جامکو - تهران	"	تجمع در برابر استانداری تهران	حقوق و مزایای معوقه + راه اندازی کارخانه + بازگشت به کار
۲۰۷	فرش و پتوی تبریز	"	نامه اعتراضی	اعتراض به اخراج ها + بازگشت به کار
۲۰۸	پتروشیمی - بندر شاهپور سابق	"	اعتصاب + تجمع در برابر در ورودی شرکت	حقوق های معوقه (۴ ماه)

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۲۰۹	بافناز- اصفهان	..	تجمع در برابر فرمانداری	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی
۲۱۰	ایران تافته- چالوس	..	تجمع در برابر کارخانه سه روز متوالی	سودسالانه ۸۰-۷۴ کارمزد و مابه التفاوت حقوق و مزایا
۲۱۱	شرکت معادن فاریاب	..	تجمع+ مسدود ساختن جاده بین المللی بندرعباس- کرمان	حقوق های معوقه
۲۱۲	پارچه بافی فرصتیان- شیراز	..	تجمع در مقابل استانداری	احقاق حقوق قانونی
۲۱۳	اهک لرستان	..	تجمع در برابر فرمانداری پل ختر	حقوق های معوقه (۵ ماه)
۲۱۴	شرکت پیمانکاری درگچساران	..	اعتصاب(امتناع از رفتن به پست نگهبانی)	حقوق های معوقه
۲۱۵	جامکو - تهران	..	تجمع در برابر استانداری تهران	حقوق های معوقه+ راه اندازی کارخانه
۲۱۶	نساجی بافناز- اصفهان	دی	تجمع در برابر در ورودی کارخانه+انسداد خیابان و ایجاد راهبندان	حقوق های معوقه (چندین ماه)
۲۱۷	ریسندگی و بافندگی مهرآباد	..	در برابر ساختمان مرکزی خانه کارگر	حقوق های معوقه (۶ ماه)+ پایان بلاتکلیفی + اعتراض به وضعیت نابسامان شرکت
۲۱۸	کارگران و رانندگان اتوبوس- ارومیه	..	اعتصاب+تجمع در ترمینال غرب ارومیه (اعتصاب ۱۰ روز ادامه داشت)	حقوق های معوقه (۷ ماه)+ رسیدگی به مشکلات
۲۱۹	شرکت صنعتی کامراد-قم	..	اعتراض عمومی	حقوق های معوقه (۵ ماه)+ ضمانت شغلی
۲۲۰	یک شرکت پیمانکار در ارومیه	..	اعتراض به فشار کار	افزایش دستمزدها+ کاهش فشار کار
۲۲۱	شرکت تولیدی غلظت -کرمانشاه	..	تجمع در اداره کل کار	اعتراض به تعطیلی کارخانه+ حقوق های معوقه+ راه اندازی کارخانه+ ضمانت شغلی
۲۲۲	ترانسفورماتور ایران	..	اعتصاب (دوروزه)	حق بهره وری+ اجرای طرح طبقه بندی مشاغل+ اعتراض به قراردادهای موقت
۲۲۳	بارش- اصفهان	..	تجمع+تظاهرات+مسدودساختن جاده تهران- اصفهان+ آتش زدن لاستیک	حقوق های معوقه (۸ ماه)
۲۲۴	بارش -اصفهان	..	تجمع در برابر استانداری	حقوق های معوقه+رسیدگی به مشکلات
۲۲۵	کارگران دانشگاه علوم پزشکی-شهرکرد	..	تهدید به تحصن	اجرای طرح طبقه بندی مشاغل
۲۲۶	کفش غزال دورود	..	اعتراض عمومی	ادامه کاری کارخانه+ پایان بلاتکلیفی + ضمانت شغلی
۲۲۷	پشم بافی آسیا -کرمان	..	اعتراض عمومی	حقوق های معوقه (۷ ماه)
۲۲۸	نساجی کاشان شماره ۳و۲و۱	..	تجمع+راهپیمایی و تظاهرات در خیابانهای اصلی شهر+ تحصن در برابر فرمانداری	حقوق و مزایای معوقه (۴ ماه)
۲۲۹	ریسندگی و بافندگی مهرآباد	..	تجمع در محل وزارت کار	حقوق های معوقه (۷ ماه) رسیدگی به مشکلات
۲۳۰	جامکو- تهران	..	تجمع در برابر ساختمان وزارت صنایع	حقوق های معوقه (۱۴ ماه)
۲۳۱	نساجی تلار -قائم شهر	..	اعتصاب	حقوق های معوقه (۲ ماه)
۲۳۲	فرصتیان شیراز	..	تجمع در برابر استانداری+ تجمع در خیابان و ایجاد راهبندان	رسیدگی به مشکلات
۲۳۳	پتروشیمی -ماهشهر	..	تجمع در مقابل مجلس	اعتراض به اخراجها+حقوق های معوقه (۶ ماه)
۲۳۴	شرکت فنی پارس ایران-لرستان	..	تجمع در برابر استانداری	پرداخت مزایا+ اعتراض به سیاست مدیریت+ اعتراض به اخراج ها

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۲۳۵	نساجی نوین - شهرضا	"	تجمع در محل کارخانه	حقوق های معوقه
۲۳۶	راه آهن شهری و حومه (مترو)	"	تجمع در محل دانشکده متروی تهران	اعتراض به اخراج ها
۲۳۷	کارکنان پست و مخابرات	"	تجمع در برابر مجلس	استخدام رسمی + بازنشستگی بر پایه سوابق کار + اعتراض به بازخرید اجباری
۲۳۸	شرکت تولیدی کامراد - قم	بهمن	تجمع در برابر استانداری قم	اعتراض به اخراج ها + بازگشت به کار + حقوق معوقه
۲۳۹	لوله سازی خوزستان	"	تجمع دو روز متوالی در فلکه هلال احمر + راهپیمایی به طرف استانداری	حقوق های معوقه + پایان بلاتکلیفی + ضمانت شغلی
۲۴۰	نساجی تلار - قائم شهر	"	تجمع در برابر کارخانه + راهپیمایی به طرف مرکز شهر + تجمع در برابر فرمانداری	حقوق های معوقه + پایان بلاتکلیفی + رسیدگی به مشکلات
۲۴۱	لوله سازی خوزستان	"	تجمع دو روز متوالی	حقوق های معوقه + ضمانت شغلی + پایان بلاتکلیفی
۲۴۲	مواد غذایی سیانا - ساوه	"	راهپیمایی + مسدود ساختن خیابان اصلی شهر	حقوق های معوقه + رسیدگی به مشکلات
۲۴۳	نساجی بافناز - اصفهان	"	تجمع در برابر کارخانه	حقوق های معوقه + رسیدگی به مشکلات
۲۴۴	پرسی گاز بیجار	"	نامه اعتراضی	حق شیفت + تغییر شرایط کار + حق ناهار + اضافه کاری
۲۴۵	معدن نمک سمنان	"	نامه اعتراضی	مزایای لایحه کارهای سخت و زیان آور
۲۴۶	نساجی ساری	"	تجمع در برابر فرمانداری	حقوق های معوقه (یک سال) + اعتراض به تعطیل کارخانه
۲۴۷	ریسندگی و بافندگی کاشان	"	تجمع در برابر فرمانداری + مسدود ساختن جاده ترانزیتی	حقوق های معوقه + بازنشستگی پیش از موعد
۲۴۸	حوله برق لامع تبریز	"	اعتراض عمومی	ادامه کاری کارخانه
۲۴۹	لوله سازی اهواز خوزستان	"	تجمع در برابر استانداری	حقوق های معوقه + اعتراض به سوء مدیریت
۲۵۰	بافناز - اصفهان	"	تجمع در خیابان چهارباغ + آتش زدن لاستیک	حقوق های معوقه (۵ ماه) + ضمانت شغلی
۲۵۱	شهرداری شماره سه - قائم شهر	"	راهپیمایی از محل شهرداری تا فرمانداری + تحصن در آنجا	حقوق های معوقه (۴ ماه)
۲۵۲	نساجی چوخا - ساری	"	تجمع اعتراضی	حقوق های معوقه (یک سال) + ادامه کاری کارخانه + بازگشت به کار
۲۵۳	ریسندگی مهر آباد	"	تجمع در برابر وزارت کار	حقوق های معوقه (۸ ماه) + رسیدگی به مشکلات
۲۵۴	جامکو - تهران	"	تجمع در برابر وزارت صنایع	حقوق های معوقه (۱۴ ماه)
۲۵۵	وسایل جوشکاری آما	"	تجمع در برابر مجلس	افزایش دستمزدها
۲۵۶	ایران خودرو - دیزل	"	اعتصاب غذا در محل کار	پاداش و سایر مطالبات معوقه
۲۵۷	نساجی های کاشان ۱ و ۲ و ۳	اسفند	اعتصاب + تظاهرات و راهپیمایی در خیابانها	حقوق های معوقه + اعتراض به عدم تحقق مطالبات خود
۲۵۸	بارش اصفهان	"	تحصن در برابر بنیاد مستضعفان	حقوق های معوقه (۸ ماه)
۲۵۹	صنایع پوشش ایران - رشت	"	تجمع در برابر ساختمان اداری واحد تجمع + تظاهرات + مسدود ساختن	مخالفت با تغییر ساختار + مخالفت با اخراج + ضمانت شغلی
۲۶۰	قطعات فولادی - کرج	"	جاده کرج - تهران	حقوق های معوقه (۹ ماه)
۲۶۱	صنایع کوه فرد - اصفهان	"	نامه اعتراضی	حقوق های معوقه + پایان بلاتکلیفی
۲۶۲	شرکت مخابرات	"	تجمع در برابر مجلس	اعتراض به بازخرید های اجباری

شماره	نام کارخانه	تاریخ اعتراض	شکل اعتراض	مطالبات (موضوع اعتراض)
۲۶۳	نساجی رحیم زاده-اصفهان	"	تجمع+ مسدود ساختن خیابان خمینی	حقوق های معوقه (۶ماه)+ پرداخت ۱۱٪ افزایش حقوق سالانه معوق مانده+ اعتراض به نحوه افزایش دستمزد
۲۶۴	شرکت کامراد- قم	"	تحصن دو روزه کارگران همراه اعضاء خانواده خود در برابر استانداری	حقوق های معوقه (۹ماه)
۲۶۵	کفش وین	"	تجمع کارگران شیفت های مختلف در برابر فروشگاه مرکزی	اعتراض به خصوصی سازی و تصمیمات مسئولین
۲۶۶	واحد های تولیدی گیلان	"	تجمع در برابر خانه کارگر	افزایش دستمزدها متناسب با نرخ تورم +اعتراض به نحوه افزایش دستمزد
۲۶۷	صدها واحد تولیدی در سراسر کشور	"	تجمع در برابر کارخانه نیم ساعت قبل از پایان ساعت کار	اعتراض به نحوه افزایش دستمزدها
۲۶۸	فوکا صنعت	"	تجمع + مسدود ساختن جاده اصلی همدان- کرمانشاه	بهبود وضعیت معیشتی و حقوقی
۲۶۹	نازنخ قزوین	"	تجمع در حاشیه جاده تهران- قزوین	رسیدگی به وضعیت کارخانه و مشکلات
۲۷۰	شرکت لامپ الوند	"	اعتراض عمومی	حقوق های معوقه (۶ماه)+ ضمانت شغلی
۲۷۱	پرستاران بیمارستان شریعتی، سینا و اقبال	"	اعتصاب (دو ساعته)	افزایش حقوق+ کاهش ساعات کار+ رفع تبعیض پرداخت ها
۲۷۲	پرستاران	"	اعتصاب (نیم ساعته)	افزایش حقوق+ کاهش ساعات کار+ رفع تبعیض پرداخت ها
۲۷۳	پرستاران	"	تجمع در برابر مجلس	افزایش حقوق+ کاهش ساعات کار+ رفع تبعیض پرداخت ها
۲۷۴	شرکت سابیر سد کارون ۳	"	اعتراض عمومی	اعتراض به اخراج ها+ حقوق های معوقه + بازگشت به کار
۲۷۵	حوله سازی برق لامع- تبریز	"	اعتصاب	حقوق های معوقه (۳ماه)+ پاداش آخر سال
۲۷۶	جهان چیت	"	تجمع+ مسدود ساختن خیابان اصلی شهر کرج	حقوق های معوقه (چندین ماه)+ ضمانت شغلی
۲۷۷	کفش شادان پور	"	ساختن تجمع + آتش زدن لاستیک و مسدود جاده مخصوص	حقوق های معوقه+ افزایش دستمزدها
۲۷۸	بیمارستان بهشتی - قم	"	اعتصاب+ تحصن دو روزه	حقوق های معوقه (۳ماه)+ پرداخت ۱۲ ماه اضافه کاری و عیدی
۲۷۹	رحیم زاده - اصفهان	"	اعتراض عمومی و صدور یک قطعنامه	حقوق های معوقه+ رسیدگی به مشکلات

**حق اعتصاب و ایجاد تشکل های
مستقل کارگری باید به رسمیت شناخته شود**

رژیم جمهوری اسلامی توأم با سلب آزادیهای سیاسی مردم ایران، حق اعتصاب و تشکل مستقل را نیز از کارگران سلب
نموده است.

سازمان فدائیان اقلیت خواهان آن است که بلادرنگ حق اعتصاب و حق ایجاد تشکل های مستقل کارگری به رسمیت
شناخته شود.

مرگ بر نظام سرمایه داری - مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی

سازمان فدائیان (اقلیت)

کار - نان - آزادی - حکومت شورائی